

Reg. No. B. 431

શ્રીમદ્વિજયાનન્દસૂરિ સદ્ગુરુમ્યો નમઃ

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

(દર માસની પૂર્ણિમાએ પ્રકટ થતું માસિકપત્ર.)

॥ શાર્દૂલવિક્રીડિતવૃત્તમ્ ॥

કારુણ્યાન્ન સુધારસોઽસ્તિ હૃદયદ્રોહાન્ન હાલાહલં ।
 વૃત્તાદસ્તિ ન કરુણપાદપ્ત્વમ્ ક્રોધાન્ન દાવાનલઃ ॥
 સંતોષાદપરોઽસ્તિ ન પ્રિયસુહૃદ્ધોમાન્ન ચાન્યો રિપુ ।
 યુક્તાયુક્તમિદં મયા નિગદિતં યદ્રોચતે તત્ત્યજ ॥

પુ. ૨૭ મુ. વીર સં. ૨૪૫૫. ભાદ્રપદ. આત્મ સં. ૩૪. અંક ૨ નો.

પ્રકાશક—શ્રી જૈન આત્માનન્દ સભા—ભાવનગર.

વિષયાનુક્રમણિકા.

૧ વાર્ષિક-માસી...	...	૨૫	૬ શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ ચૈત્યવંદનમ્.	૪૦
૨ શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.	...	૨૬	૭ કાર્ય અને આશા.	૪૧
૩ આપણી શાસન સમૃદ્ધિ...	...	૩૧	૮ ખરાં પુરુષાર્થ યોગે સિદ્ધ પરમા-	
૪ શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિનું રચનાત્મક			ત્માને પ્રાપ્ત થયેલા આઠ ગુણો	
કાર્ય.	...	૩૭	અને તેથી થતો આત્મલાભ.	૪૪
૫ પ્રશ્નોત્તર સમસ્યાઓ.	...	૩૮	૯ વર્તમાન ચર્યાપત્ર.	૪૫

મુદ્રક:—શા. ગુલાબચંદ લક્ષ્મીભાઈ. આનંદ પ્રી. પ્રેસ સ્ટેશન રોડ—ભાવનગર.

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૧) ટપાલ ખર્ચ ૪ આના.

શ્રી ઉપયોગી સીરીઝ. સતી શિરોમણી કુસુમશ્રીનું ચરિત્ર.

આ સભા તરફથી સભાના ધારા મુજબ આર્થિક સહાય આપનાર ગૃહસ્થાના નામથી ફેટલીક સીરીઝો (ગ્રંથો) પ્રકટ કરી સાહિત્ય પ્રચાર કરવામાં આવે છે. તે પ્રમાણે શ્રીમતી કરતુરબહેન તરફથી સભાના ધારા પ્રમાણેની એક રકમ મળવાથી શ્રી ઉપયોગી સીરીઝ હવેથી સભા તરફથી પ્રકટ કરવામાં આવશે. જેથી આ પ્રથમ શરૂઆત હોવાથી તે બહેનની ઇચ્છા મુજબ તેમની સીરીઝના પ્રથમ ગ્રંથ તરીકે સતી શિરોમણી કુસુમશ્રીનું ચરિત્ર પ્રગટ થશે કે જે ગ્રંથ રસિક, બોધપ્રદ, શિયલનો અદ્ભુત મહિમા જણાવનાર શ્રી ઉપયોગી અને પઠન પાઠન કરવા જેવો છે. તૈયાર થાય છે. સભાના લાઇફ મેમ્બરોને ધારા પ્રમાણે ભેટ આપવામાં આવશે અને અન્યને યોગ્ય કિંમતે મળી શકશે.

અમારા માનવંતા લાઇફ મેમ્બરોને ભેટ.

૧ જૈન નરત્ન લામાશાહ. ૨ શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર.

૩ શ્રી ચંદ્ર પ્રભુ સ્વામી ચરિત્ર.

પ્રથમ ગ્રંથ તૈયાર છે. બીજા ગ્રંથનું બાઇન્ડીંગ થાય છે. ત્રીજો ગ્રંથ તૈયાર થવા આવેલ છે. ત્રણે ગ્રંથ આસો માસમાં ભેટ મોકલવાનો પ્રબંધ થશે.

શ્રીવિમલનાથ પ્રભુનું ચરિત્ર.

શેઠ શ્રી અમરચંદ હરજીવનદાસની સહાયવડે તેમની સીરીઝ તરીકે આ ગ્રંથ છપાયેલ છે.

અદ્વિતીય જીવન ચરિત્રના શિક્ષારૂપ બોધપ્રદ આ ગ્રંથ છે. આ ગ્રંથની રચના સંવત ૧૪૫૨ ની સાલમાં શ્રી જ્ઞાનસાગરસૂરિ મહારાજે કરી છે. પ્રભુ શ્રી વિમળનાથ મહારાજના પૂર્વભવો સહિતનું સંપૂર્ણ ચરિત્ર, સાથે ધર્મનો પ્રભાવ, ભેદો, શ્રાવકના વ્રતોના અધિકાર અને જૈનધર્મના શિક્ષણનો સુંદર ઉપદેશ વિવિધ પાંત્રીશ કથાઓ સહિત આપેલ છે. આ ચરિત્રની રચના પ્રતિભાશાળી, મનોહર, રસગૌરવ શૈલીથી અલંકૃત છે. ગ્રંથની રચના અલૌકિક અને તેમાં છુપાયેલ તાત્ત્વિક બોધ અસાધારણ હોઈ તે વાચકના આત્માને શાંત રસ પ્રગટાવી, ધર્મરૂપી કલ્પ-વૃક્ષનું સ્વરૂપ સમજી, તેનો પ્રભાવ જાણી તેનો આદર કરતાં મોક્ષ સન્મુખ લઈ જાય છે. આ ગ્રંથમાં જે મહાન પ્રભુનું ચરિત્ર આપેલ છે, તે સમયમાં દેશની સામાજિક, નૈતિક, રાજકીય અને ધાર્મિક પ્રવૃત્તિ કેવી હતી તેનું પણ પઠન કરનારને લાન થાય છે. શરૂઆતમાં અઢીકીય સંખંધી ગ્રંથકાર મહારાજે સંક્ષિપ્ત વર્ણન આપેલ હોવાથી, આ ચરિત્રવાંચનથી ભૂતકાળના ઇતિહાસ સાથે જૈન ભૂગોળનું પણ જાણપાણું થાય છે. એકંદર રીતે આ ગ્રંથ દરેક મનુષ્યને પઠન-પાઠન કરવા જેવો હોઈ પોતાના નિવાસસ્થાનમાં, ભંડારમાં, પુસ્તકાલયમાં હોવો જોઈએ. રાયલ આઠ પેજ પીસ્તાળીશ ફોર્મ સાડા ત્રણશેઠ પાનાનો ગ્રંથ સારા કાગળો ઉપર સુંદર ટાઈપથી ગુજરાતી ભાષામાં છપાવી સુંદર કપડાના બાઈડીંગથી અલંકૃત કરેલ છે. કિંમત રૂ. ૧-૧૨-૦ પોસ્ટેજ બુદ્ધ.

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ વંદે વીરમ્ ॥

યથા વા ધૌતપટો જલાર્દ્ર એવ સંહતથિરેણ શોષમુપયાતિ,
સ એવ ચ વિતાનિતઃ સૂર્યરશ્મિવાયુભિર્હતઃ સ્થિરં શોષમુપયાતિ,
ન ચ સંહતે તસ્મિન્નભૂત સ્નેહાગમોનાપિ વિતાનિતે સતિ અકૃત્સન
શોષઃ, તદ્વદ્યથોક્ત નિમિત્તાપવર્તનૈઃ કર્મણઃ સ્થિરં ફલોપભોગો
મવતિ, ન ચ કૃતપ્રણાશાકૃતાભ્યાગમાફન્યાનીતિ ॥

તત્ત્વાર્થ સૂત્ર-માખ્ય-દ્વિતીય અધ્યાય ।

પુસ્તક ૨૭

વીર સં. ૨૪૧૧ ભાદ્રપદ આત્મ સં. ૩૪. } અંક ૨ જો.

વાર્ષિક-માફી.

(૧)

સહુ પર્વ માંહી શ્રેષ્ઠતા “ પર્યૂષણા ” ની વર્ણવી,
નિજ આત્મદર્શન કાજ સાત્ત્વિક ભાવના પ્રકટાવવી;
એ પર્વમાં બહુ વિધ ધાર્મિક કૃત્ય કરવાનો વિધિ,
પણ મુખ્યતા છે માફીની તાત્પર્ય એ આગળ વધી.

(૨)

પ્રણાલી પૂર્ણ ગણાય છે જોના તણી જનમાત્રમાં,
માફી પરસ્પર માંગવાની શૈલી છે સત્શાસ્ત્રમાં;
એ દિવ્ય મનહર ચાચનાના તત્ત્વના ઉંડાણમાં,
અવગાહતા આલોકશે જગમૈત્રિ ભાવ તમામમાં.

(૩)

દૂષ્કર્મની આલોચના દૈનિક કરવા સૂચવે,
છેવટતાણું ફરમાન ‘ વાર્ષિક ’ પર્વના ચૂકો હવે;

૨૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મન વચન કાય ત્રિયોગથી જાણ્યે અજાણ્યે જે થયાં,
અપરાધની માફી સમર્પો જાત ! યાચુ છું દયા.

(૪)

પ્રતિક્રમણમાં મુખ પાઠ વિધિવત્ શાસ્ત્રનો સંબોધતા,
નહીં સાધ્ય સિદ્ધિ થાય જ્યાં પ્રકટે નહીં વિતરાગતા;
એ કારણે શુક પાઠની કિમ્મત નથી કોડી તણી,
વાણી પ્રમાણે વર્તના કરવી કહે ત્રિભુવન ધણી.

(૫)

“ મિથ્યામિ દુષ્ટૃત ” મંત્રની આરાધના કરવા થકી,
ઝગડા સહુ દૂરે થશે છે માર્ગ સુંદર એ નકી;
માફી સમર્પણ સાથ મૈત્રિ ભાવના સહેજે થશે,
મૈત્રિતણું ફલ ઐક્યતા તે “ આત્માનંદ ” અપાવશે.

(વેલચંદ ધનજી)

અગીયાર અંગોમાં નિરૂપણ કરેલ
શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

(ગતાંક બારમા અંકના પૃષ્ઠ ૨૯૮ થી શરૂ.)

૩-૨-૧૪૪ થી ૧૪૬ વિધ્યવેલલના પુરણ તપસ્વી અને અમરેન્દ્રનો અધિકાર અમરોત્પાત.

૩-૨ ૧૪૫-૪૬ ભગવાન—હે ગૌતમ ! તે કાળે, તે સમયને વિષે હું છદ્મસ્થ કાળનાં અગ્યારમે વર્ષે (દીક્ષા લીધા પછી અગ્યારમે વર્ષે) નિરંતર છઠ્ઠું છઠ્ઠના તપ કર્મવડે સંયમથી અને તપસ્યાવડે આત્માને ભાવતો અનુકંસે ચાલતો એક ગામથી બીજે ગામ જતો જ્યાં સુસુમારપૂર (વિશાલાની નજીક) નગર છે, જ્યાં અશોકવન ખંડ ઉદ્યાન છે, જ્યાં શ્રેષ્ઠ અશોક વૃક્ષ છે, જ્યાં પૃથ્વી શિલાસન છે, ત્યાં આવ્યો હતો. ત્યાં આવીને શ્રેષ્ઠ અશોક વૃક્ષની નીચે પૃથ્વી શિલાપટ્ટપર અઠમ ભકત (ત્રણ ઉપવાસ) ની પ્રતિજ્ઞા કરી જે પગને સાથે કરી હાથને નીચે લાંબાવી એક પુદ્ગલમાં દૃષ્ટિ સ્થાપી અનિમિષ નયને જરાક નમતા શરીરથી યથાવસ્થિત

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

૨૭

શરીરવડે સર્વ ઇંદ્રિયોને કાળુમાં રાખીને એક રાત્રિક મહા પ્રતિમાનો સ્વીકાર કરી રહ્યો હતો. તે કાળે અને તે સમયને વિષે ચમરચંચા રાજધાની ઈંદ્ર રહિત પુરો-હિત રહિત હતી. ત્યારે તે પુરણુ બાહ્ય તપસ્વી સંપૂર્ણ એવા બાર વર્ષના (તપ-સ્વી) પર્યાયને પાળીને માસિક સંલેખનાવડે આત્માને ઉન્નત કરીને સાઠ ટંકનો આહાર છોડીને અંત સમયે મૃત્યુ પામી ચમરચંચા (ભુવનપતિ) રાજધાનીમાં ઉપપાત સભામાં યાવત ઈંદ્રપણે ઉત્પન્ન થયો. ત્યારે તે ચમર અસુરેન્દ્ર અસુરરાજ ઉત્પન્ન થતાં વાર આહાર પર્યાપ્તિ યાવત.....ભાષા મનપર્યાપ્તિ એ પાંચ પ્રકારની પર્યાપ્તિ વડે પર્યાપ્તિ ભાવને પામ્યો. ત્યારે તે ચમર અસુરેન્દ્ર અસુરરાજ પાંચ પ્રકારની પર્યાપ્તિવડે પર્યાપ્તિ ભાવને પ્રાપ્ત થયો થકો અવધિજ્ઞાન વડે સ્વાભાવિક પણે આકાશમાં જોયું. યાવત.....સૌધર્મ દેવલોકને જોતો હતો. ત્યાં શક દેવેન્દ્ર દેવરાજ મધવાન્ પાકશાસન, શતક્રતુ-સહસ્રાક્ષ, વજ્રપાણી પુરંદર યાવત..... દશદિશાને ઉજળી કરનાર પ્રકાશિત કરનાર સૌધર્મકલ્પનાં સૌધર્માવતંસક વિમાન માં સૌધર્મ સભામાં શક નામના સિંહાસનપર યાવત.....દિવ્ય લોગ્ય લોગોને ભોગવતો રહેલ છે તેને જોયો, અને જોયા પછી તેને આ પ્રમાણે આધ્યાત્મિક ચિંતિત, પ્રાર્થિત માનસિક સંકલ્પ ઉત્પન્ન થયો કે—આ અપ્રાર્થિતને ઇચ્છનાર (જેના મુખમાં શોભે નહીં પણ બદલામાં હાંસી કરાવે એવી અનુચિત મોટી માંગણી કરનાર—પોતાની હીનતાને લીધે અયોગ્ય વસ્તુને ઇચ્છનાર) નિંદ, અંતિમ અમનોજ્ઞ લક્ષણવાળો લાજ તથા લક્ષ્મીથી રહિત અને હીનપુણ્ય ચૈદશે જન્મેલો કોણ છે ? કે જે મને આવા આવા સ્વરૂપવાળા દિવ્ય દેવધિં યાવત.....દિવ્ય દેવાનુભાવ મળ્યા છે—પ્રાપ્ત થયા છે—લોગ્ય થયા છે. ત્યારે મારી ઉપર અલ્પ ઉત્સુકતા વડે દિવ્ય લોગ્ય સુખોને ભોગવતો થકો રહેલ છે. આ પ્રમાણે ચિંતવ્યું. ચિંતવીને સામાનિક પર્યાદાનાં દેવોને બોલાવ્યા. બોલાવીને આ પ્રમાણે પૂછ્યું કે, હે દેવાનુપ્રિયો, આ કોણ છે ? કે જે અપ્રાર્થનો અભિલાષી યાવત.....ભોગવતો થકો રહ્યો છે ? ત્યારે તે સામાનિક પર્યાદાનાં ઉપરનાં દેવો ચમર અસુરેન્દ્ર અસુરરાજએ આ પ્રમાણે પૂછ્યા થકો હુષ્ટ તુષ્ટ યાવત.....પ્રેમાળ હૃદયવાળા બની દશનખને લેગા કરી મસ્તક પાસે અંજલી જોડી જયવિજયવડે વધાવે છે. અને પછી તેઓ બોલ્યા કે હે દેવાણુપ્રિય, આ શક દેવેન્દ્ર દેવરાજ યાવત.....રહેલ છે, ત્યારે તે ચમર અસુરેન્દ્ર અસુર રાજ તે સામાનિક પર્યાદા ઉપરના દેવો પાસેથી આ બાબત સાંભળીને હૃદયમાં વિચારીને એકદમ ક્રોધી બન્યો, રૂઠ્યો, ક્રોધ્યો; ાદ્ર બન્યો તથા ક્રોધથી ધમધમ્યો અને તે સામાનિક સભા ઉપરના દેવોની પ્રત્યે બોલ્યો કે—અરે નિષ્ચે શું તે શક દેવેન્દ્ર દેવરાજ કોઈ બીજો અને તે ચમર અસુરેન્દ્ર અસુરરાજ કોઈ બીજો ? અરે શું તે શક દેવેન્દ્ર દેવરાજ મહર્ષિક છે, અને શું તે ચમર અસુરેન્દ્ર અસુરરાજ અલ્પ ઋદ્ધિવાન છે ? માટે હે દેવાનુપ્રિયો, હું

ઇચ્છું છું કે—શકદેવેન્દ્ર દેવરાજને જાતે જમીને શોભાબ્રહ્મ (સ્થાનબ્રહ્મ, અતિપીડિત) કરવો જોઈએ, એમ ચિંતવીને કોઈક સ્વભાવથી અધિકાધિક કોંઈત અન્યો*

ત્યારે તે ચમર અસુરેન્દ્ર દેવરાજે અવધિજ્ઞાનનો ઉપયોગ મુક્યો, ઉપયોગ મુકીને અવધિજ્ઞાનવડે કરીને મને જોયો, જોઈને આ પ્રમાણે અભ્યર્થિત યાવત.... વિચારવા લાગ્યો, નિશ્ચયે અત્યારે શ્રમણ ભગવાન મહાવીર જંબુદ્વીપ નામના દ્વીપમાં ભરતક્ષેત્રમાં, સુસુમાર નગરમાં, અશોક ખંડ ઉદ્યાનમાં, અશોક વૃક્ષની નીચે, પૃથ્વી-શિલા પટ્ટપર અકુંભ ભકતવડે એક રાત્રિક પ્રતિમાનો સ્વીકાર કરી ઉભા છે. માટે નિશ્ચયે મને તે ઠીક છે કે—શ્રમણ ભગવાન મહાવીરની નિશ્રાએ શક દેવેન્દ્ર દેવરાજ ને સ્વયમેવ સંપૂર્ણ રીતે શોભાબ્રહ્મ કરવો. એ રીતે ચિંતવે છે. ચિંતવીને શય્યામાંથી ઉઠ્યો, ઉઠીને દેવદુષ્ય વસ્ત્ર પહેર્યું. પહેરીને જ્યાં સભા સુધર્મા છે, જ્યાં ચોપ્પાલ આયુધશાળા છે, ત્યાં આવ્યો. ત્યાં આવીને પરીઘરત્નને લીધું. લઈને એકાકી અદ્વિતીય-પણે પરીઘ રત્ન સહિત પ્રચંડ ઇર્ષ્યાને ધરતો ચમરચંચા રાજધાનીનાં મધ્યમાંથી નીકળ્યો. નીકળીને જ્યાં તિગિચ્છકુટ નામનો ઉત્પાત પર્વત છે. (તિર્થગ્ લોકમાં આવવાનો માર્ગ) ત્યાં આવે છે. ત્યાં આવીને વૈકિય સમુદ્ધાતવડે પ્રયત્ન કર્યો. એ પ્રયત્ન કરીને યાવત.....ઉત્તર વૈકિય રૂપ બનાવ્યું અને તે ઉત્કૃષ્ટ ગતિવડે કરીને યાવત—જ્યાં પૃથ્વીશિલાપટ્ટક છે, જ્યાં મારી નજીકનો પ્રદેશ છે ત્યાં આવ્યો, ત્યાં આવીને મને જમણી બાજુથી ત્રણવાર પ્રદક્ષિણા કરી યાવત....નમસ્કાર કરી બોલ્યો કે, હે ભગવાન ! તમારી નિશ્રાથી (સહાયથી) શકદેવેન્દ્ર દેવરાજનું અપમાન કરવા ઇચ્છું છું. આ પ્રમાણે કહીને ઇશાન કોણમાં ગયો, જમીને વૈકિય સમુદ્ધાતવડે પ્રયત્ન કર્યો. પ્રયત્ન કરીને યાવત....બીજીવાર વૈકિય સમુદ્ધાત વડે વિશિષ્ટ પ્રયત્ન કર્યો—પ્રયત્ન કરીને એક મોટું ઘોર-ઘોર દેખાવવાળું, વિકરાળ. વિકરાળ દેખાવવાળું, ભભકતું ભયાનક ગંભીર ત્રાસજનક અમાસની રાત જેવું, અડદના ઢગલા સરખું અને લાળ યોજનના પ્રમાણવાળું વિરાટ શરીર વિકુર્ચ્યું (બનાવ્યું) વિકુર્વીને કરાસ્ફેટ કર્યો, આસ્ફેટ કરીને કુદ્યો, કુદીને ગાજ્યો, ગાજીને ઘોડા જેવો ખોંખારો કર્યો, તેમ કરીને હાથી જેવો ગુડગુડાટ કર્યો, તેમ કરીને રથની જેવો ધણુધણાટ કર્યો, તેમ કરીને પગવડે દડદડાટ (પાદાસ્ફાલન) કર્યો, દડદડાટ કરીને ભૂમિની ચપેટા કરી, ચપેટા આપીને સિંહનાદ કર્યો, નાદ કરીને આગ-

* ઇંદ્રોનું યુદ્ધ અને ન્યાયાધીશ સૂત્ર ૧૪૦

અસુર દેવોમાં પરસ્પર વૈર છે. સૂત્ર ૧૪૨.

સોમ, ચમ, વરુણ તથા કુબેરની સત્તા અને અંતરિક્ષ ચમત્કાર વિગેરે સૂત્ર ૧૬૫, ૧૬૬ ૧૬૭, ૧૬૮.

દેવોનાં પાંચ પ્રકાર અભિવાદણા સૂત્ર ૪૬૧.

લવસત્તમ દેવો સૂત્ર ૫૨૫

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

૨૯

ગથી મુખ ચપેટા આપી, ચપેટા આપીને પાછગથી મુખ ચપેટા આપી, તેમ કરીને ત્રિપદી છેદ કર્યો, (અખાડામાં મલ્લની પેઠે) તેમ કરીને ડાબો હાથ ઉંચો કર્યો, ઉંચો કરીને જમણા હાથની પ્રદેશીની આંગળી અને અંગુઠાવડે મુખને મરોડ આપ્યો, (મુછે તાસ દીધો) મરોડ આપીને મોટા શબ્દવડે કલકલાટ કર્યો, કલકલાટ કરીને એકાકી અદ્વિતીય પરીધરત્ન સહિત ઉપરનાં આકાશમાં ઉછળ્યો, (ઉડ્યો-ઉપડ્યો) જ્યાં અધોલોકને ખળભળાવતો હોયની :શુ ? મેદિનીતળને કંપાવતો હોયની શુ ? તીર્થંચ લોકને આકર્ષતો હોયની શુ ? અને અંખર તળને ફેાડતો હોયની શુ ? એમ ક્યાંક ગાજતો, ક્યાંક વીજળીની જેમ ઝબકતો, ક્યાંક વરસાદ વરસાવતો, ક્યાંક રજ્જેવૃષ્ટિ કરતો, ક્યાંક આંધી પ્રગટાવતો, (તમસ્કાય કરતો) વાણુવ્યંતર દેવોને રંજાડતો રંજાડતો, જ્યોતિષક દેવોને બે ભાગમાં જુદા પાડતો પાડતો, આત્મરક્ષક દેવોને નસાડતો નસાડતો, આકાશપટમાં પરિધરત્નને ઉલાળતો ઉલાળતો, અતિશય શોભતો શોભતો તેવી ઉતાવળી યાવત... ગતિવડે તિછો (મૃત્યુ લોકના) અસંખ્યાત દ્વીપ સમુદ્રોના મધ્ય મધ્ય ભાગમાં જતો જતો જ્યાં સૌધર્મા દેવલોક છે, જ્યાં સૌધર્માવતંસક વિમાન છે, જ્યાં સુધર્મા સભા છે ત્યાં આવ્યો. ત્યાં આવીને એક પગ શ્રેષ્ઠ વેદિકા પર મૂક્યો અને એક પગ સુધમાં સભામાં મૂક્યો. પરીધવડે કરીને મોટા શબ્દ સાથે ઈંદ્રકિલને (નગર દ્વારનાં કમાડ બંધ કરતા લેગા થાય છે તે સ્થાનને ખીલો) ત્રણવાર ઠોક્યો* ખીલાને ઠોકીને આ પ્રમાણે બોલ્યો કે અરે ઓ ! ક્યાં છે શકદેવેન્દ્ર દેવરાજ ? ક્યાં છે તે ચોરાશી હજાર સામાનિકો ? યાવત...ક્યાં છે તે ચોરાશી હજાર આત્મરક્ષક દેવોની ચાર ટુકડીઓ અને ક્યાં છે તે કોડો અપ્સરા સમૂહો ? તેઓને આજે હણીશ, મંથી નાખીશ, વધ કરીશ, અવશ્ય અપ્સરાઓ પણ આજે મને વશ થશે (થાઓ.) એમ કરીને તે અનિષ્ઠ, એકાંત, અગ્રિય, અશુભ, અમનોહર, અમનોહર કઠોર વાણી બોલવા લાગ્યો. ત્યારે તે શકદેવેન્દ્ર દેવરાજ એ અનિષ્ઠ યાવત...અમનોહર, અશ્રુતપૂર્વ કઠોર વાણીને સાંભળીને વિચારીને એકદમ કાંધી બનેલો યાવત...ધમધમતો થકો કપાળમાં ત્રણ રેખાવાળી જૂકુટી ચઢાવીને ચમર અસુરેન્દ્ર અસુરરાજ પ્રત્યે આ પ્રમાણે બોલ્યો. “ અરે ચમરા, અસુરેન્દ્રરા, અસુર રાજા, અપ્રાર્થ્ય પ્રાર્થના કરનાર (મૃત્યુ વાંછે છે કે) યાવત...ક્ષય પુણ્ય ચૌદશે જન્મેલા, આજે તું નથી. (હતો ન હતો થઈ જઈશ.) તને લાલ થવાનો નથી. ” એમ કરીને ત્યાં શ્રેષ્ઠ સિંહાસન પર રહ્યા થકાંજ વજ્ર લીધું, લીધા પછી તે જા-જવદ્યમાન કુદ કુદ કરતું તડતડતું હજારો ઉડકાપાતોને ખેરવતું, હજારો જવા-

* આ આખા પાઠમાં દરેક સ્થાને વર્તમાન કાળના પ્રયોગો છે. પણ અહીં જૂતકાળના પ્રયોગો કર્યા છે. વળી પ્રસ્તુત ક્રિયામાં જૂતકૃદન્ત દર્શાવી નવા વાક્યનો પ્રારંભ કર્યો છે, પણ ભાષાન્તરમાં તેની અનુવૃત્તિ લેતાં સીધો અર્થ કરેલ છે. —લેખક.

ળાને મુકતું, હજારો અંગારાને ખેરવતું ખેરવતું, હજારો અગ્નિકણવાળી જ્વાળાની પક્ષિઓવડે ચક્ષુબ્રમ તથા અવલોકન શક્તિનો પ્રાસ કરનાર, અગ્નિથી અધિક તેજવડે દીપતું, અતિ વેગવાળું, વિકસેલા ખાખરાના વૃક્ષ સમાન મોટા ભયવાળું અને ભયંકર એવા વજ્રને (એવું વજ્ર) ચમર અસુરેન્દ્ર અસુરરાજના વધ માટે નિકળ્યું (ફેંક્યું).

ત્યારે તે ચમર અસુરેન્દ્ર અસુર રાજાએ સન્મુખ આવતા એવા તે જાજ્જ-દ્યમાન યાવત....ભયંકર વજ્રને જોયું. જોઈને વિચાર્યું. આંખો વીંચી અને આંખો વીંચીને વિચાર્યું, વિચારી આંખો વીંચીને તુરંતજ વિખરાયેલ મુકુટ-કળગીવાળો, લટકતા હાથના આધારે રહેલા આભરણવાળો, ઉંચા પગ અને નીચા માથાવાળો, કાખમાં પરસેવો થયો હોય તેમ ચિર્ણિ (કાખના મેલની પેઠે વિનયને) મૂકતો મૂકતો તે ઉતાવળી યાવત....(ગતિથી) તીર્છા અસંખ્યાતા દ્વીપ સમુદ્રના મધ્ય મધ્યમાં ચાલતો ચાલતો જ્યાં જંબુદ્વીપ-દ્વીપ છે યાવત...જ્યાં શ્રેષ્ઠ અશોક વૃક્ષ છે, જે મારી નજીકનો ભાગ છે ત્યાં આવ્યો. આવીને ભયથી ઘર્ધર સ્વરે “ ભગવાન ! મને તમારું શરણુ છે, ” એમ બોલતો મારા ખન્ને પગની મધ્યમાં ત્વરિત વેગવડે આવી બેઠો. ત્યારે તે શકદેવેન્દ્ર દેવરાજને આ પ્રમાણે આધ્યાત્મિક યાવત....વિચાર ઉત્પન્ન થયો કે-ખરેખર ચમર અસુરેન્દ્ર અસુર રાજા આટલો બળવાન નથી. ખરેખર ચમર અસુરેન્દ્ર અસુર રાજા આટલો સમર્થ નથી, નિશ્ચે ચમર અસુરેન્દ્ર અસુર રાજાનો આ સામર્થ્ય વિષય નથી કે પોતાના જોરથી ઉંચે ઉછળીને યાવત....સૌધર્મ કંઠપમાં આવે. સિવાય કે-અરિહંત, અરિહંતચૈત્ય, અનગાર કે ભાવિતાત્માની નિશ્ચાએ ઉંચે ઉછળી યાવત....સૌધર્મ કંઠપમાં આવે માટે ખરેખર તેવા અરહંત ભગવાંત કે આણુગારની અતિ આશાતના (અપમાન) કરવી એ મોટા હુઝાનો વિષય છે. એમ ધારીને અવધિનો ઉપયોગ મૂક્યો. ઉપયોગ મૂકીને અવધિવડે મને જોયો, જોઈને હા હા અહો હા હું હણાયો છું (અરેરે હું હણનાર છું) એમ વિચારી તે ઉત્કૃષ્ટ યાવત....દિવ્ય દેવગતિથી વજ્રના માર્ગે ચાલતો ચાલતો તીર્છા અસંખ્યાતા દ્વીપ સમુદ્રોના મધ્ય મધ્યમાં યાવત....જ્યાં-અશોકવૃક્ષ છે, જ્યાં મારી નજીકનો પ્રદેશ છે ત્યાં આવ્યો. આવીને મારાથી ચાર આંગળા દૂર રહેલ વજ્રને સંહર્યું. (પાછું ખેંચી લીધું). પરંતુ હે ગૌતમ ! મુષ્ટિવાતવડે મારા કેશાચને ચલાવ્યા. (અતિ ઉતાવળથી વજ્ર લેવા જતાં મુઠ અંધ કરતાં પવન છુટ્યો જેનાથી વાગનાં અગ્રભાગનું સંચલન થયું) ત્યારે તે શકદેવેન્દ્ર દેવરાજે વજ્રને સંહરીને મને જમાણી બાબુથી ત્રણવાર પ્રદક્ષિણા કરી. પ્રદક્ષિણા દધને વંદન કર્યું-નમસ્કાર કર્યા. નમીને આ પ્રમાણે બોલ્યો કે “ હે ભગવાન, ખરે તમારી નિશ્ચાથી હું ચમર અસુરેન્દ્ર અસુર રાજા વડે સ્વયંમેવ અપમાનિત કરાયો. ત્યારે ક્રુપિત થયેલા એવા મેં ચમર અસુરેન્દ્ર અસુર રાજાનાં

આપણી શાસન સમૃદ્ધિ.

૩૨

વધ માટે વજ્ર ફેંક્યું ત્યારે મને આ રીતે આત્મ વિષયક યાવત.....વિચાર ઉત્પન્ન થયો. ખરી રીતે ચમર અસુરેન્દ્ર અસુર રાજા સમર્થનથી તેવીજ રીતે યાવત.....અવધિને ઉપયોગ મુક્યો. અવધિથી આપ દેવાનુપ્રિયને જોયા. હાહા, યાવત.....જ્યાં આપ દેવાનુપ્રિય છે ત્યાં આવ્યો અને આપથી ચાર આંગળ દૂર રહેલા વજ્રને પાછું ખેંચી લીધું. આ રીતે વજ્રને ખેંચી લેવા માટે અહીં (તિર્યક લોકમાં) આવેલો અહીં (સુસમારપુરમાં) રહેલો અહીં (ઉદ્યાનમાં) આવી રહેલો અને આજે અહીં (આપની પાસે) ઉપસ્થિત થયેલો છું. તો હે દેવાનુપ્રિય ! હું ક્ષમા આહું છું. હે દેવાનુપ્રિય તમો ક્ષમા આપશો. હે દેવાનુપ્રિય તમો ક્ષમા આપવાને યોગ્ય (સમર્થ) છે, આ પ્રમાણે ફરી ફરીવાર નહીં કરું ? એમ કહીને મને વંદન કર્યું, નમન કર્યું. નમીને ઇશાન તરફનાં દિશ્ ભાગમાં ગયો. જઈને ડાબા પગવડે ત્રણવાર ભૂમિને દાબી અને ચમર અસુરેન્દ્ર અસુર-રાજાને કહ્યું “ હે ચમરા અસુરેન્દ્ર ! અસુર રાજા શ્રમણ ભગવાન મહાવીરના પ્રભાવથી તને છોડ્યો છે. હવે તને મારા તરફથી ભયનું કારણ નથી ” એમ કહીને જે તરફથી આવ્યો હતો તે તરફ ચાલ્યો ગયો.

(ચાલુ)

આપણી શાસન સમૃદ્ધિ.

(જિનભવન, પૌષ્પશાળા, જ્ઞાન ભંડારો વગેરે પુણ્યકૃતિની
ઐતિહાસિક નોંધ.)

વંદાળમાં (ચોથા આરામાં) તીર્થંકર ભગવાન વિદ્યમાન હતા તે વખતે પણ અનેક મહાનુભાવ રાજાઓએ તેમજ ગૃહસ્થોએ જિન મંદિરો બંધાવી પુણ્ય ઉપાર્જન કર્યું છે, તેટલુંજ નહીં પરંતુ આ કાળ (પાંચમા આરા) માં પણ અનેક જૈન ગૃહસ્થોએ રાજા મહારાજાઓ પુણ્ય દ્રવ્ય ખરચી (કે તેટલું દ્રવ્ય પણ વર્તમાન કાળમાં દેખાતું નથી) શ્રી જિનભવન, પૌષ્પ-શાળા-દાનશાળા, જ્ઞાન ભંડારો વગેરે કરાવી મળેલ સુકૃતની લક્ષ્મીવડે પુણ્યાતુબંધિ પુણ્ય ઉપાર્જન કરેલ છે, કે જે વર્તમાન કાળે તેટલી લક્ષ્મીના અભાવે તેવા ઉત્તમ જૈન શાસનના કાર્યો બની શકે નહિ; તેટલુંજ નહિ પરંતુ તેનું રક્ષણ કરવાનું કે મરામત કરવાનું તેમજ ઉદ્ધાર કરવાનું કે હાલ જેટલા વિદ્યમાન છે તેટલાને પણ સાચવી રાખવાનું આપણાથી બની શકતું નથી; છતાં તેવા જિન ભવનો, પૌષ્પશાળાઓ, દાનશાળાઓ અને જ્ઞાન ભંડારો કાણે કાણે ક્યારે ક્યારે કેટલું અઠળક દ્રવ્ય ખરચી કરાવ્યા છે તેનો સંગ્રહ કરી તેની નોંધ આ નીચે આપીએ છીએ જે વાંચતાં પણ પરમ આનંદ પ્રાપ્ત થાય તેવું છે.

(સંગ્રહક.)

૩૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૧. પૂર્વે શ્રી ભરત ચકવર્તિ વગેરે મહા પુરુષોએ શ્રી સિદ્ધાચલ વગેરે ઉત્તમ તીર્થો પર ઘણાં ભવ્ય જિન મંદિરો કરાવ્યાં છે, તેવો અધિકાર શ્રી શત્રુંજય મહાત્મ્ય આદિ જૈન શાસ્ત્રોમાં છે.

૨. તથા મગધ દેશના રાજા શ્રી શ્રેણિક મહારાજાએ શ્રી જિનમંદિરો કરાવ્યાં છે, તે અધિકાર શ્રી આવશ્યક સૂત્રમાં તથા શ્રી હૈમચંદ્રાચાર્ય કૃત સ્વોપજ્ઞ શ્રી યોગશાસ્ત્ર વૃત્તિમાં છે.

૩. તથા શ્રી રાજગૃહી નગરીના શેઠ શ્રી શાલિભદ્રના પિતાશ્રીએ પોતાના ઘરમાં સુશોભિત શ્રી જિનમંદિર કરાવ્યું છે તે વાત શ્રી શાલિભદ્ર ચરિત્રમાં છે.

૪. તથા પ્રભાવતી રાણીએ પોતાના અંતઃપુરમાં શ્રી જિનમંદિર બંધાવ્યું છે, તે અધિકાર શ્રી આવશ્યક સૂત્રમાં તથા હૈમ વીરચરિત્રમાં છે.

૫. તથા વાણર શ્રાવકે શ્રી પુરિમતાલ નગરમાં શ્રી મલ્હિનાથ મહારાજનું મંદિર કરાવ્યું છે, તે અધિકાર શ્રી આવશ્યક સૂત્રમાં તથા શ્રી હૈમવીર ચરિત્રમાં છે.

૬. તથા દશ પૂર્વધર શ્રીઆર્યસુહસ્તિસૂરિજીના પ્રતિબોધથી સંપ્રતિ રાજાએ સવા લાખ નવીન જિન પ્રાસાદ, છત્રીશ હજાર જિર્ણુ પ્રાસાદોદ્ધાર, સવા કોડ જિન ગિંબ, પંચાણ્ણ હજાર પિત્તલમય જિન પ્રતિમા, અને અનેક સહસ્ત્ર દાન-શાલા આદિ કરી ત્રિખંડ પૃથ્વીને ઘણીજ શોભાવી છે. ઇત્યાદિ અધિકાર શ્રી કલ્પસૂત્રની ટીકાઓમાં છે. હાલ પણ શ્રી સંપ્રતિ રાજાનાં કરાવેલાં જિનમંદિરો ઘણે ઠેકાણે વિદ્યમાન છે.

૭ તથા વિં સં ૧૦૮ માં જાવડશાહે શ્રી શત્રુંજય પર યોગણીશ લાખ સોનામહોરો ખરચી ઉદ્ધાર કર્યો. પ્રતિષ્ઠા શ્રી દશ પૂર્વધર શ્રી વજ્રસ્વામીજીએ કરી. ઇત્યાદિ અધિકાર તત્પ્રબંધ ગ્રંથોથી જાણવો.

૮. તથા સમરાશાહે વિં સં ૧૩૭૨ માં તથા કર્માશાહે વિં સં ૧૫૮૭ માં શ્રી શત્રુંજય પર ઉદ્ધાર કર્યો છે.

૯. તથા શ્રી સિદ્ધસેન દિવાકર મહારાજજીના સહયોગથી શ્રી વિક્રમ રાજાએ શ્રી સિદ્ધાચલજીનો સંઘ ઘણા ઠાઠમાઠથી કાઢ્યો હતો. કે જેની સાથેચૌદ તો સુકુટબંધ રાજાઓ હતા, સિત્તેર લાખ શ્રાવકો હતા, શ્રી સિદ્ધસેન દિવાકર પ્રમુખ પાંચ હજાર આચાર્યો હતા, ૧૬૯ સુવર્ણના જિનમંદિરો સાથે હતા. એક કોડ દશ લાખ પાંચ હજાર ગાડાઓ હતા, અઢાર લાખ ઘોડાઓ હતા, છત્રીશસો હાથી હતા, ઇત્યાદિ બીજી પણ ઘણી સારી સામગ્રી સાથે હતી. વળી પ્રથમ એક કોડ સોના મહોરોથી શ્રી સિદ્ધસેન દિવાકર મહારાજનું ગુરૂપૂજન કર્યું હતું અને તે દ્રવ્યવડે ગુરૂ મહારાજના ઉપદેશથી જિર્ણોદ્ધાર કર્યો હતો. વગેરે બીજાં પણ ઘણાં સારાં

આપણી શાસન સમૃદ્ધિ.

૩૩

સારાં કાર્યો તેમણે શ્રી ગુરૂ મહારાજના ઉપદેશથી કર્યા છે. તે વિક્રમ સંજ્ઞાથી વિશેષ બીજે વૃત્તાંત શ્રી વિક્રમચરિત્રથી જાણવો.

૧૦. તથા આચાર્ય શ્રી બપ્પભટ્ટી^૧ મહારાજજીના ઉપદેશથી ગોપગઢ (ગ્વાલિયરગઢ) ના આમ નામના રાજાએ ગોપગઢમાં શ્રી મહાવીર સ્વામીનું ૧૦૧ હાથ ઉંચું ભવ્ય જિનાલય બંધાવી તેમાં અઢાર^૨ ભાર પ્રમાણ સુવર્ણમય પ્રતિમા સ્થાપન કરી. વળી તે શ્રી જિનાલયના મુખ્ય મંડપ અને રંગમંડપ કરાવવામાં આવીશ લાખ પચીશ હજાર સોનામહોરો ખર્ચી. વળી વિ. સં. ૮૧૧ માં એક કોડ સોનામહોરોનું શ્રી બપ્પભટ્ટિજી મહારાજના આચાર્યપદ મહોત્સવમાં ખર્ચ કર્યું. વળી પિતાના નવ લક્ષ સિંહાસન પર બેસારી સવા કોડ સોનામહોરથી ગુરૂપૂજન કર્યું. તે ગુરૂપૂજન દ્રવ્યે કરી ગુરૂ મહારાજના ઉપદેશથી એકસો જીર્ણ થયેલાં દેરાસરોનો ઉદ્ધાર કર્યો. વળી તે આમ રાજાએ શ્રી ગોપગઢ ઉપર મનોહર વિશાળ એવી એક પૌષ્પશાળા બંધાવી કે જેમાં એક હજાર તો સ્તંભો હતા. તેમાં ચતુર્વિધ સંઘને સુખે આવવા માટે ત્રણ મોટા વિશાળ દ્વારો મૂકવામાં આવ્યા હતા. વળી તેમાં દૂર દૂરતર જોડેલા સાધુઓને પડિસેહણ સ્વાધ્યાયાદિક વેળાઓની ચેતવણી આપવા માટે મધ્યસ્તંભમાં મોટા નાદવાળો એક ઘંટ બાંધવામાં આવ્યો હતો. વળી તે પૌષ્પશાળામાં એક વ્યાખ્યાન મંડપ ત્રણ લાખ સોના મહોરો ખર્ચીને બાંધ્યો હતો અને તેમાં એવાં તો ચન્દ્રકાન્ત્યાદિક તેજસ્વી રત્નો જડયાં હતાં કે જેથી રાત્રિએ પણ સાધુઓ ત્રસકાયાદિકની વિરાધના વિના પુસ્તકો વગેરે વાંચી શકતા હતા. વળી બપ્પભટ્ટિસૂરિજીના ઉપદેશથી આમ રાજાએ મોટા આડંબરપૂર્વક સંઘ લઈ શ્રી સિદ્ધાયલજી, શ્રી ગિરિનારજીની યાત્રા કરી ત્યાં પણ જીર્ણોદ્ધાર કર્યો. ઇત્યાદિ. બીજે વિશેષાધિકાર ચતુર્વિંશતિ પ્રબંધ ગ્રંથાદિકથી જાણવો.

૧૧. તથા ગુજરાતના રાજા ભીમદેવના પ્રધાન શ્રી વિમલશાહે વિ. સં. ૧૦૮૮ માં શ્રી અર્જુનદેવગિરિપર બારકોડ ત્રેપન લાખ રૂપીઆનું ખર્ચ કરી ઘણાંજ ભવ્ય જિનમંદિરો બંધાવ્યાં છે, કે જેને જોઈને લોકોનાં મન ઘણાં હર્ષિત થાય છે.

૧૨. તથા શ્રી મંડપાયલ (મંડવગઢ)ના રાજાના પ્રધાન શા. શ્રી પૃથ્વીધરે (પેથડે) તપગચ્છનાયક શ્રી ધર્મધોષસૂરિજીના ઉપદેશથી શ્રી સિદ્ધાયલ, દેવગિરિ (દેવગઢ) અને મંડપાયલ વગેરે પરમોત્તમ સ્થળે ચોરાત્રી શ્રી જિન-

૧. પિતાનું નામ “ બપ્પ ” માતાનું નામ “ બટ્ટિ ” હતું તે ઉપરથી તેમનું નામ “ બપ્પભટ્ટિ ” રાખવામાં આવ્યું છે. આ આચાર્ય આકાશગામિની વિદ્યાભજથી નિત્ય પંચ-તીથીની યાત્રા કરતા હતા.

૨-“ રા. કોટીટંક પ્રમાણ ” આવો પણ પાઠ છે.

૩૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મંદિરો બંધાવ્યાં. તે સંબંધી વિસ્તાર વાત પૂજ્ય શ્રી સોમતિલકસૂરિ કૃત પૃથ્વીધર સાધુકારિત ચૈત્ય સ્તોત્રથી જાણવી. વળી તેમણે સાત મોટા જ્ઞાનભંડારો કરાવ્યાં. છત્રીશ હજાર જીર્ણુ ટંક ખરચી શ્રી ધર્મધોષસૂરિજીનો મંડપાયલમાં પ્રવેશ મહોત્સવ કર્યો. ઇત્યાદિ ઘણાં ઉત્તમ કાર્ય કરી જેમણે મનુષ્ય જન્મ પામ્યાનું ફળહસ્ત મધ્યગત કર્યું છે. વળી તેમના “ઝાંઝણ” નામના પુત્રરત્ને પણ ઘણાં ઉત્તમ કાર્ય કરેલાં છે. તે શ્રી રત્નમંદિરગણિકૃત ઉપદેશતરંગિણી પ્રમુખ ગ્રંથો જોવાથી સમજાશે.

૧૩. તથા શ્રી સિદ્ધરાજ જયસિંહ રાજાએ શ્રી પાટણમાં વિક્રમ સંવત ૧૧૧૩ માં શ્રી રૂપલદેવજીનું મંદિર બંધાવ્યું. તેમાં ૮૫ આંશુલ પ્રમાણવાળી પ્રભુજીની પ્રતિમા સ્થાપી. મંદિરનું નામ “રાજવિહાર” રાખવામાં આવ્યું હતું વગેરે ઘણાં ઉત્તમ કાર્યો કર્યાં છે.

૧૪. તથા સિદ્ધરાજ જયસિંહ રાજાનો મંત્રી “શાન્તૂ” એ નામનો પાંચ હજાર થોડેસ્વારનો અધિપતિ હતો અને તે વળી શ્રી દેવસૂરિજી મહારાજનો પરમ ભક્ત હતો. તેણે ચોરાશી હજાર સોના મહોરો ખરચી એક રાજમહેલ સમાન પોતાને માટે મહેલ બનાવ્યો. એક દિવસ તેણે આચાર્ય શ્રી દેવસૂરિજી મહારાજને તે મહેલ બતાવ્યો પણ આચાર્યજીએ તેની પ્રશંસા ન કરી. ત્યારે સેનાપતિએ પૂછ્યું કે હે ભગવન ! સર્વલોકો આ મહેલની પ્રશંસા કરે છે તો આપ કેમ પ્રશંસા કરતા નથી ? તે સાંભળી શ્રી દેવસૂરિજી મહારાજના શિષ્ય શ્રી માણિક્યચંદ્રસૂરિજીએ કહ્યું કે જો આ પૌષ્પધાળા હોત તો ગુરૂમહારાજ પ્રશંસા કરત. ગૃહસ્થના ઘરની પ્રશંસા કરતાં પાપ લાગે. તે સાંભળી શાન્તૂએ કહ્યું કે હવેથી આ પૌષ્પધાળા હો. ત્યારથી તે પૌષ્પધાળા થઈ. અહો ! ધન્ય છે તેવા જીવોને.

૧૫. તથા દેવસૂરિજી મહારાજના સદુપદેશથી કોરંટક નગરના નાહડ મંત્રીએ શ્રી કોરંટકાદિકમાં “નાહડવસહિ” આદિક બહોંતેર શ્રીજિનાલયો બંધાવી આચાર્યજીને હાથે વીં સં ૧૨૫૨ માં પ્રતિષ્ઠા કરાવી છે.

૧૬. તથા શ્રી હેમચન્દ્રસૂરિજીના ઉપદેશથી પ્રતિભોધ પામેલા શ્રી કુમારપાલ મહારાજાએ શ્રી તારંગાજી, શ્રી સિદ્ધાચલજી અને શ્રી જાંભાત વગેરે ઉત્તમ સ્થળે ૧૪૪૪ નૂતન જિનમંદિરો તથા ૧૬૦૦ જીર્ણુદ્ધારો કરાવ્યા. કે જેમાંથી આજ પણ ઘણાંક જિનમંદિરો વિદ્યમાન છે; વળી શ્રી પાટણમાં પોતાના પિતા શ્રી ત્રિભુવનપાલના નામની યાદગિરિ માટે “તિહુઅણુ વિહાર” નામનું ૭૨ દેવકુલિકાસહિત જિનમંદિર બંધાવ્યું. તેમાં ૧૨૫ આંશુલની ઉંચી અરિષ્ટ રત્નની મૂલનાયક શ્રી નેમિનાથ પ્રભુની પ્રતિમા સ્થાપી. અને ફરતી ૭૨ દેહેરીઓમાં તેણે ચૌદભાર પ્રમાણુ ૨૪ રત્નની, ૨૪ સોનાની, ૨૪ રૂપાની, ઇત્યાદિ જિનપ્રતિ-

આપણી શાસન સમૃદ્ધિ.

૩૫

માઓ સ્થાપી. સર્વ મળી તેમાં ૯૬ કોડ સોનામહોરો ખરચી. તે જિનાલયમાં ઉદયન, આમ્રદેવ, કુબેરદત્ત વગેરે ૧૮૦૦૦ શ્રાવકોની સાથે રાજા નિત્યગીત, નૃત્ય, વાદ્ય સહિત સ્નાત્ર મહોત્સવ કરતા હતા. વળી ૭૦૦ લેખકો (લઢીઆઓ) રાખીને છ લાખ છત્રીશ હજાર આગમ પુસ્તકો લખાવ્યાં. તેમાં દરેક આગમની સાત સાત પ્રતો સોનાના અક્ષરોથી લખાવી. તથા શ્રી હેમાચાર્યકૃત વ્યાકરણ તથા ચારિત્રાદિક ગ્રંથોની એકવીશ એકવીશ પ્રતો લખાવી લાલ લીધો. વળી પરમગુરૂ શ્રી હેમાચાર્યજીના ઉપદેશથી શ્રી કુમારપાલ રાજાએ ૭૨ રાણા, ૧૮૦૦૦ કોટિધ્વજ શાહુકારો અને લાખો બીજા શ્રાવકોના સંઘ સહિત શ્રી સિદ્ધાચલ, ગિરિનાર આદિ તીર્થોની મોટા આડંબરથી યાત્રા કરી. તેમાં દરેક સ્થાને સ્નાત્રમહોત્સવ, ધ્વજરોપણ, શ્રી સંઘ વાત્સલ્ય આદિ કાર્યો તેમણે કર્યાં. તે શ્રી કુમારપાલ ભૂપાલ સંઘથી વિશેષ વૃત્તાંત શ્રી મેરૂતુંગાચાર્યકૃત શ્રી પ્રબંધચિન્તામણિથી તથા વાચક શ્રી જિનમંડનગણિ કૃત કુમારપાલ પ્રબંધથી જાણવો.

૧૭. તથા શ્રી અણહિલપુર પાટણના શ્રી કુમારપાળ રાજાના બાહડ મંત્રીએ વિં સં ૧૨૧૩ માં શ્રીશત્રુંજયોદ્ધાર કર્યો. એ પ્રસંગે ૨ કોડ ૯૭ લાખ સોના મહોરો ખરચી. વળી તેમણે શ્રીગિરિનાર પર પગથીયાં બંધાવી સુલભ માર્ગ કર્યો. તેમાં ૬૩ લાખ સોનામહોરોનું ખરચ કર્યું. યત:—

“ ત્રિષષ્ટિલક્ષદ્રવ્યાણાં ગિરિનાર ગિરૌ વ્યયાત્ ॥

મઘ્યા બાહડદેવેન પદ્યા હર્ષેણ કારિતા ॥ ૧ ॥ ”

ઇત્યાદિ ઘણાં ઉત્તમ કામ કર્યાં છે.

૧૮. શ્રી પાટણના આલડ નામનાં શ્રાવકે ૨૪ તીર્થંકરનાં ૨૪ જિન મંદિરો બંધાવ્યાં, તથા ૮૪ પૌષધશાળાઓ બંધાવી. એ વગેરે સાતે ક્ષેત્રોમાં ૯૦ લાખ સોનામહોરો ખરચી લાલ લીધો છે.

૧૯. શ્રી ધવલકુપર (ધોળકા)ના વિરધવલ રાજાના શ્રી વસ્તુપાલ, તેજપાળ મંત્રીઓએ તેરસો નવાં જિન મંદિરો અને બાવીસો જીર્ણોદ્ધાર કરાવ્યા. સવાલાખ જિનગિમ્બ ભરાવ્યાં. શ્રી અર્જુદાચળ પર કરોડો રૂપીઆ ખરચી જિન મંદિરો બંધાવ્યાં. વળી વસ્તુપાલની સ્ત્રી અનુપમા દેવીએ અને તેજપાલની સ્ત્રી લલિતાદેવીએ શ્રી અર્જુદાચળ પર શ્રી નેમિનાથનાં મંદિરમાં પેસતાં બે બાજુ અઢારલાખ રૂપીઆ ખરચી બે ગોળ કરાવ્યા કે જે દેરાણી જેઠાણીના નામથી પ્રસિદ્ધ છે. વળી ૯૮૪ પૌષધ શાળાઓ બંધાવી. વળી સાત કોડ સોનામહોર ખરચીને સુવર્ણની શાહીથી તથા મશીની શાહીથી તાડપત્રો પર તેમજ ઉત્તમ કાગળો પર પુસ્તકો લખાવીને સાત સરસ્વતી ભંડાર કરાવ્યા છે. વળી વિં

સં ૧૨૮૫ માં પહેલી શ્રી શત્રુંજય તથા ગિરિનાર તીર્થેની યાત્રા કરી હતી, તે વખતે તેમની સાથે ચોવીશ હાથી દાંતના જિનમંદિરો, એકસોને વીશ કાષ્ઠના જિનમંદિરો, પિસ્તાળીસો ગાડાં, સાતસો પાલખીઓ, પાંચસો કારીગરો, સાતસો આચાર્યો, બે હજાર શ્વેતાંબર મુનિઓ, અગીઆરસો દિગમ્બરો, ઓગણીસો સાધ્વીઓ, ચાર હજાર ઘોડાઓ, બે હજાર ઉંટો, અને સાતલાખ માણસો હતાં. એવી રીતે પહેલી યાત્રા કર્યા બાદ તેથી અધિક અધિક આડંબરથી બીજી યાત્રાઓ એટલે સાડીબાર યાત્રાઓ કરી હતી. ઇત્યાદિ ઘણાં ઉત્તમ કામ તેમણે કર્યાં છે. તે શ્રાદ્ધવિધિ ગ્રંથ ટીકા તથા વસ્તુપાલ તેજપાલ રાસ વગેરે જોવાથી સમજાશે.

સંઆહુક—આત્મવલ્લભ.

ન્યાયાંભોનિધિ શ્રી ૧૦૦૮ વિજ્યાનંદસૂરીશ્વરજીના અનુપમ
પટ્ટાલંકાર સમયજ્ઞ શ્રીમદ્ વિજયવલ્લભ સૂરવરનું
રચનાત્મક કાર્ય.

લેખક—નાનકચંદ્ર પંજાબી.

જ્ઞાનને દૂર કરવા, કેળવણીનો પ્રચાર કરવા માટે શ્રીવિજયવલ્લભસૂરિવરજી તનતોડ પ્રયત્ન કરી રહ્યા છે એ કોણ નથી જાણતું ? તેઓ જે ગામ કે શહેરમાં વિચરે છે ત્યાં પાઠશાળા, છાત્રાલય, પુસ્તકાલય, વગેરે કેળવણીના સાધનો માટે યોગ્ય ઉપદેશ આપવાનું ભૂલતા નથી. આ વર્ષે તેમનું ચાતુર્માસ મુંબઈમાં શ્રી ગોડીજીના ઉપાશ્રયમાં છે. મુંબઈનું વાતાવરણ કલુષિત હોવા છતાં તેઓ પોતાની ફરજ બજાવ્યા જાય છે. આવો એક શુભ પ્રસંગ ગયા આષાઠ માસની કૃષ્ણ પંચમીને શુક્રવારે બન્યો.

આ દિવસે વ્યાખ્યાન સમયે આચાર્યશ્રીની અનુજ્ઞાથી પ્રો. હીરાલાલ રસીકદાસ કાપડીયાએ શ્રોતૃવર્ગનું ‘ નવતત્ત્વ ’ તરફ લક્ષ્ય ખેંચતાં વિવેચન કર્યું કે આચાર્ય પ્રવરની મલાડમાં પધરામણી થઈ ત્યારે હું તેમને વંદન કરવા ગયો હતો. તે વખતે જ્ઞાન-ગોષ્ઠી ચાલતાં સ્વર્ગસ્થ ન્યાયાંભોનિધિ શ્રી વિજ્યાનંદસૂરીશ્વર કે જેઓ આત્મારામજી મહારાજશ્રીના નામથી મશહૂર છે. તેમની અત્યાર સુધી અપ્રસિદ્ધ નવતત્ત્વ નામની કૃતિ તરફ મેં એમનું સવિનય ધ્યાન ખેંચ્યું. મને નિવેદન કરતાં અતિશય આનંદ થાય છે કે એમણે તરત જ આ ગ્રં

શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજીનું રચનાત્મક કાર્ય.

૩૭

થની ખુદ કર્તાને હાથે લખાયેલી પ્રતિ પંજાબથી મંગાવી આપવા તેમજ તેના પ્રકાશનાથે સમયાનુસાર બનતો પ્રબંધ કરાવી આપવાની ઇચ્છા દર્શાવી.

આજે હું એ જ અદ્ભુત ગ્રંથ વિષે આપ સમક્ષ બે બોલ બોલવા ઉભો થયો છું. આપ સૌ જાણો છો તેમ **આત્મારામજી** મહારાજશ્રીના અનેક લક્ષ્મી છે. આ શાસન-નાયક પરમ ઉપકારી ગુરૂદેવે **નવતત્ત્વનો** ગ્રંથ હિંદી ભાષામાં રચી દ્રવ્યાનુયોગના જિજ્ઞાસુઓને ઋણી બનાવ્યા છે. **શ્રીપદ્મવણુ, ભગવતી** વગેરે જૈનોના અતિ પવિત્ર આગમોના દોહનરૂપે વિવિધ કોઠાઓ તૈયાર કરી તેમણે આ અસાધારણ ગ્રંથની અદ્વિતીયતા સિદ્ધ કરી આપી છે. વિશેષમાં સમવસરણુ વગેરેનું ચિત્ર-કાર્ય પણ હાથે કરી પોતાની એ વિષયની કુશળતાનું પણ દિગ્દર્શન કરાવ્યું છે. આ ચિત્રોના ખ્લોક બનાવી તે પ્રકટ થાય તો તેમની ચિત્ર-કળાના નમૂના જળવાઈ રહે. તેમના અક્ષરો મોતીના દાણા જેવા છે, તેનો પણ ફોટો આપવો અસ્થાને નહિ ગણાય. વળી આ ગ્રંથ છપાવીને બહાર પાડીએ ત્યારે તેમાં એમની ત્રિરંગી ભવ્ય મૂર્તિ પણ આબેખવી આવશ્યક સમજાય છે. આપનો વિશેષ સમય નહિ લેતાં હું એટલું જ ઉમેરીશ કે નવતત્ત્વ સંબંધી અનેક ગ્રંથો છે, પરંતુ તેમાં આ કંઈ ચોર જ સ્થાન ભોગવે છે. એ ગ્રંથની છપામણી, બંધામણી, કાગળ વગેરેનો ખર્ચ ગણતાં એની કીંમત અગાઉથી ગ્રાહક થનાર પાસે ચાર રૂપિયા લેવાય તો ખોટું નહિ. આ સંબંધમાં વિશેષ પ્રકાશ પાડવા મહારાજશ્રીને હું વિનવું છું.

ત્યારબાદ સમયજ્ઞ શ્રીવિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજીએ ખુલંદ અવાજે પોતાનું વક્તવ્ય રજુ કરતાં કહ્યું કે “આ નવતત્ત્વ ગ્રંથના કર્તા પરમ પૂજ્ય પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રીવિજયાનંદ સૂરિરાજ છે. તેમણે આ ગ્રંથ વિ. સં. ૧૯૨૭ માં વિનોલી ગામમાં રચ્યો હતો, છતાં યોગ્ય પ્રસંગ નહિ મળવાથી અત્યારસુધી અપ્રસિદ્ધ અવસ્થામાં રાખી મૂક્યો હતો. એક વેળા શ્રાવક ભીમસિંહ માણેકના મંગાવવાથી આની મૂળ પ્રત મોકલવામાં આવી હતી, પરંતુ તે વખતે સુદ્રણ-કળાની જેવી જોઈએ તેવી પ્રગતિ નહિ થયેલી હોવાથી તેમજ એ ગ્રંથ છપાય તો તેના ગ્રાહકોની યોગ્ય સંખ્યાનો સહસ્રાવ નહિ જણાયાથી પ્રત પાછી આવી અને તે પંજાબના ભંડારમાં પડી રહી. પ્રો. હીરાલાલ રસિકદાસ કહેવાથી મેં એ પ્રત ત્યાંથી મંગાવી છે અને તે અત્ર મોજુદ છે. આજે તે પ્રકાશમાં મૂકાય છે.

પંજાબમાંથી પણ આના પ્રકાશન માટે ખર્ચ મળી રહેત, પરંતુ આવું ટિપ્પણુ, પરિશિષ્ટો વગેરે સહિત સુંદર સંપાદન-કાર્ય કરનાર ત્યાં કોઈ નહિ જણાયાથી અત્યાર સુધી આ ગ્રંથ પ્રસિદ્ધ થતો અટક્યો છે. અત્ર આ કાર્ય પ્રો. હીરાલાલ રસિકદાસ સારી રીતે કરી શકે તેમ છે એમ મને તો લાગે છે. તેમના સદ્ગત પિતાશ્રી મારા પરમ મિત્ર, મિત્ર જ નહિ પણ મારા સહાધ્યાયી અને તે

૩૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પણ સતીર્થ્ય—ગુરુભાઈ થતા હતા. તેમના આ લાયક પુત્રે એમ. એ. સુધીની ઉચ્ચ કેળવણી લીધી છે. વળી ધાર્મિક અભ્યાસ પણ સારો કર્યો છે. એ વાતની પ્રતીતિ શ્રેષ્ઠ દેવચંદ લાલભાઈ જૈનપુસ્તકોદ્ધાર સંસ્થા તરફથી પ્રસિદ્ધ થયેલા તત્ત્વાર્થ-ધિગમસૂત્ર બૃહત્ ટીકા સહિતના સંપાદન—કાર્યથી જણાઈ આવે છે. એક તો સૂરીશ્વરનો અંથ સુવર્ણ સમાન છે અને બીજી બાજુ આનું યોગ્ય સંપાદન રૂપ સુગંધનો સુયોગ મળી આવ્યો છે. તો આ અંથના પ્રકાશન માટે યોગ્ય ઉદ્યમ કરવો એ શ્રીસંઘનું કર્તવ્ય છે. ”

આ પ્રમાણેની તેમની સાચી સલાહ શ્રોતૃવર્ગને એટલી બધી પસંદ પડી કે ત્યાંને ત્યાં સાડીત્રણસે (૩૫૦) નકલો નોંધાઈ ગઈ. વળી ત્રણ દિવસ પછી બીજી સાડીત્રણસો નકલો પણ નોંધાઈ, તેમાં ખાસ કરીને શ્રીગોડીજી દહેરાસરના જ્ઞાન-ખાતા તરફથી અઢીસે નકલો નોંધાવવાની ત્રસ્ટી—સાહેબોએ ઉદારતા દાખવી છે. તેની અત્ર નોંધ કરવી અસ્થાને નહિ ગણાય.

ગ્રાહકના પ્રમાણમાં આ અંથની નકલો છપાવવાની હોવાથી અગાઉથી ચાર રૂપિયા લઈ ગ્રાહકોના નામ નોંધવામાં આવે છે, તેમને એ કીંમતથી અંથ મળી શકશે. તેમજ તેમના મુખારક નામો અંથના અંતમાં છપાશે. પૈસા શ્રીવિજયદેવસૂર સંઘની પેઠી, ગોડીજીનું દહેરાસર, પાયધુની—મુંબાઈ એ સરનામે ભરવાથી પહોંચ મળે છે. અંથ છપાઈને બહાર પડતાં જાહેર ખબરથી ખબર આપવામાં આવશે. તે વખતે પહોંચ દેખાડતાં અંથ એ પેઠી ઉપરથી મળે તેવો પ્રબંધ કરવામાં આવ્યો છે. આશા છે કે આચાર્યવર્યના ભક્તજનો ગ્રાહક થવાની આ તક જરૂર વધાવી શાસનની શોભામાં વૃદ્ધિ કરશે.

પ્રશ્નોત્તર સમસ્યાઓ

ભાગ ૬ ફો.

(રચનાર:—શાહ જગનલાલ નહાનચંદ નાણાવટી, વેંજલપુર—ભરૂચ)

દોહરા—નામ શું પ્રથમ પુરૂષાર્થનું, કોણ ન મૂકે માજ ?

ધર્મ—સાગર ધરતા સદા, તપગચ્છની બહુ દાઝ. ૧

સજ્જન શું સંગ્રહ કરે, રત્નખાણુ કો સ્થાન ?

ગુણ—સાગર ચોરી વિષે, પામ્યા કેવળજ્ઞાન. ૨

૧ માજ=માઝા, મર્યાદા. ૨ ચોરી=જન પ્રસંગે રચાય છે તે.

પ્રશ્નોત્તર સમસ્યાઓ.

૩૯

કોણ ચેતન પૃથ્વિતણું, કવણ નિશાકર નામ ?
 ભલું નામ ભાવે ભણે, ભાનુ-ચંદ્ર ગુણ કામ. ૩
 કવણ નામ સાગરસુતા, કવણ સરોવર બંધ ?
 શ્રી-પાળ કુંવર સુખીયા થયા, પ્રસરે જાસ સુગંધ. ૪
 કોણ શોભે ઐરાવતે, પુણ્યથી શું પમાય ?
 ઇંદ્ર-ભૂતિ સંશય ટળ્યા, જીનવર વીર પસાય. ૫
 વર્ણ કયો શુભ સૂચવે, કોણ શોભે દરબાર ?
 આર્ય સુ-હારત ગુરુ, ધન્ય, શાસન શણગાર. ૬
 કોણ ગૃહિણી યોગીતણી, કોણ અષ્ટમ જીનરાય ?
 શાહ અકળર દરબારમાં, શાંતિ-ચંદ્ર સોહાય. ૭
 કોણ જીનવર પચ્ચીસમે, રહે સેવામાં કોણ ?
 સંઘ-દાસ ગુરુ નામથી, પડે પાપ પર ઘોણુ. ૮
 નેમિ ચરણ લાંછન કવણ, કવણ જગતનો નાથ ?
 પાર્શ્વ શંખેશ્વર* પ્રણુમીએ, હરખે જોડી હાથ. ૯
 શેષ શિરપર શું રહ્યું, દધિસુતનો શું અર્થ ?
 સ્મર્યા ઉત્તર અહેલ છે, પૃથ્વી-ચંદ્ર સમર્થ. ૧૦
 સુભટ શું ઇચ્છે સદા, કોણ વડો વનરાજ ?
 જય બોલો જય-સિંહની, જેહ સૂરિ સુખસાજ. ૧૧
 કોણ જુલે જોળી વિષે, કોણ શોભાવે રાત ?
 બાળ-ચંદ્ર બળિયા સૂરિ, દધ્યે નામ પ્રભાત. ૧૨
 પ્રકાર યોગના કેટલા, ચરણ ચિન્હ કે! નામ ?
 લખિ બળે ગૌતમ ગયા, ગિરિ અષ્ટા-પદ ધામ. ૧૩
 સત સંગે શું સાંપડે, કીકી કે! ઉપમાન ?
 ગુણ ગાઈએ ગુણ-રત્નના, થઈ ગુણમાં ગુલતાન. ૧૪
 ધરે ધરણી શું ગર્ભમાં, હીપકે કોણ શોભાય ?
 મુનિવર રત્ન-મંદિરના, ગુણમાં ચિત્ત લોભાય. ૧૫

૩ ઘોણુ=ઘાણુ, હથોડો. ૪ શંખેશ્વર=શંખ+ઇશ્વર. ૫ શેષ=શેષનાગ.

श्रीशंखेश्वरपार्श्वनाथचैत्यवन्दनम् ।

(शार्दूलविक्रीडितम्)

कीर्तिर्यस्य विराजतेऽतिविमला गोडीपुरे पूर्वरे,
 तीर्थे स्तम्भनके च लोद्रवपुरे वाणारसीपत्तने ।
 जीरावल्यभिधानके सुविदिते तीर्थेऽतिरम्यद्विके,
 श्री शंखेश्वरपार्श्वनाथमनिशं वन्दे तमिष्टप्रदम् ॥ १ ॥

इष्टार्थप्रतिपादनेऽमरतरुं सिद्धान्ततत्त्वालये,
 श्री वामातनुजं सुरासुरगणैर्वन्द्यं सदा भावतः ।
 स्वर्गे भूमितले च नागवसतौ ख्यातप्रभावं प्रभुं,
 श्री शंखेश्वरपार्श्वनाथमनिशं वन्देऽक्षयार्थप्रदम् ॥ २ ॥

दुर्भेद्यानि विभिद्य बोधपविना कर्माणि यो मूलतः,
 प्राप्यानन्तकलंचिरत्नमतुलं ज्ञानाख्यरत्नं विभुः ।
 लेभे निर्वृत्तिसौख्यमात्महितदं स्वानन्दितात्मा स्वयं,
 श्रीशंखेश्वरपार्श्वनाथमनिशं वन्दे तमिष्टप्रदम् ॥ ३ ॥

त्रैलोक्याधिपतिं पवित्रवपुषं लोकत्रयोद्धारकं,
 पापानामविलोकनीयमनिशं मुक्तिप्रियालिङ्गितम् ।
 अम्भोजाक्षियुगं प्रसन्नवदनं स्वच्छद्विजालिप्रभं,
 श्री शंखेश्वरपार्श्वनाथमनिशं वन्देऽक्षयार्थप्रदम् ॥ ४ ॥

अम्बि-द्वीपै-भुजङ्ग-भू परिमिते संवत्सरे वैक्रमे,
 मासे माधवे उत्तमेऽसितदले यद्दर्शनं पावनम् ।
 प्राप्तं पुण्यवतां सदैव सुलभं दुष्प्रापमन्याङ्गिनां,
 श्री शंखेश्वरपार्श्वनाथमजितानन्दं नमामि प्रभुम् ॥ ५ ॥

કાર્ય અને આશા.

૪૧

(૩)

વિકુલદાસ મૂ. શાહ બી. એ.

સમૃદ્ધિનો આરંભ પહેલવહેલાં મનની અંદર થાય છે અને જ્યાંસુધી માન-સિક્કાવો એને અનુકૂળ નથી થતા ત્યાંસુધી તેની પ્રત્યક્ષ સિદ્ધિ થવી અસંભવિત છે. કાર્ય કોઈ એક પદાર્થને માટે કરવું અને આશા કોઈ બીજા જ પદાર્થની રાખવી એ ઘણી ખરાબ વાત છે. તમને ડગલે ડગલે અસફલતા જ દેખાતી હોય તો પછી વિજયદ્વારમાં તમારો પ્રવેશ કેવી રીતે થઈ શકવાનો ?

ઘણા મનુષ્યો પોતાનાં જીવનને યોગ્ય માર્ગ ઉપર નથી લગાડતા. તેઓ પોતાના ઘણા ખરા પ્રયત્નોને શક્તિહીન કરી મુકે છે; કેમકે તેઓ પોતાના માનસિક ભાવોને પોતાના પ્રયત્નને અનુકૂળ નથી બનાવતા અર્થાત તેઓ કાર્ય કોઈ એક પદાર્થ માટે કરે છે અને ઇચ્છા કોઈ બીજા પદાર્થની કરે છે. હાથમાં લીધેલા કાર્યથી વિપરીત માનસિક ભાવો રાખવાથી તેઓ એ કાર્યમાં સફલતા પ્રાપ્ત નથી કરી શકતા. તેઓ એ કાર્યને એવા નિશ્ચયપૂર્વક હાથમાં નથી લેતા કે આ કાર્યમાં અમને અવશ્ય સફલતા અને વિજય પ્રાપ્ત થશે જ. એજ કારણથી તેઓને સફલતા અને વિજયનો આનંદ નથી મળતો. કેમકે સફલતા અને વિજય માટે દૃઢ નિશ્ચય કરવો એજ તેને માટે ક્ષેત્ર તૈયાર કરવા જેવું જ છે.

ઇચ્છા પૈસાની કરવી અને એમ કહ્યા કરવું કે શું કરીએ ભાઈ, અમે ગરીબ છીએ, દરિદ્ર છીએ એ આપણી પૈસા કમાવાની યોગ્યતા ઓછી કરે છે; એવા મનુષ્યોને માટે એમ કહેવું એ જરાપણ અનુચિત નથી કે તેઓ પૂર્વમાં જવા માગે છે, પણ પોતાના પગ પશ્ચિમ તરફ ધપાવે છે.

કોઈ મનુષ્ય સફલતા સંબંધીની પોતાની યોગ્યતા-શક્તિ માટે સંદેહ કરી રહ્યો હોય અને એ રીતે અસફલતાના તત્વોને પોતાની તરફ આકર્ષી રહ્યો હોય એ સ્થિતિમાં સફલતા પ્રાપ્ત કરવામાં સહાય કરે એવી એક પણ વસ્તુ નથી.

જેઓ સફલતા-વિજય પ્રાપ્ત કરવા ઇચ્છતા હોય તેઓએ વિચાર પણ એના જ કરવા જોઈએ, તેઓએ સુખ, સમૃદ્ધિ, ઉન્નતિના જ શુભ વિચારો કરવા જોઈએ.

૪૨

શ્રી આત્માનંદ મહારા.

જે દિશા તરફ તમે મ્હોં કરશો એજ દિશામાં તમે જઈ શકવાના. જો તમે દરિદ્રતા-કાયરતાની તરફ મ્હોં ફેરવશો તો તમારી ગતિ તે તરફ જ થવાની. એથી ઉલ્ટું જો તેનાથી તમારું મ્હોં બીજી તરફ ફેરવશો, એને ધિક્કારશો, એના વિચાર કરવા છોડી દેશો, તેની વાત જ ન કરશો તો તમારી ઉન્નતિ થવા લાગશે-સમૃદ્ધિના આનન્દપ્રદ ભુવનમાં તમારો પ્રવેશ થવા લાગશે.

અનેક મનુષ્યો વિપરીત ભાવનાથી કાર્ય કરે છે, અર્થાત્ તેઓને સમૃદ્ધિશાળી થવું ગમતું હોય છે, પરંતુ તેઓના હૃદયમાં એટલો વિશ્વાસ નથી હોતો કે અમે સમૃદ્ધિશાળી બની જઈશું અને એજ કારણથી સફળતા તેઓને માટે અસંભવિત બને છે. ખરેખર, આપણા દરિદ્રતા અને દ્રવ્યહીનતાના ભાવોએ જ, આપણા સંશય અને ભયના વિચારોએ જ, આપણા આત્મવિશ્વાસના અભાવે જ, અનન્ત ઐશ્વર્યના અવિશ્વાસે જ આપણને ગરીબ, દરિદ્રી અને લાચાર રાખ્યા છે.

તમે તમારી બધી શક્તિ પૈસા કમાવામાં ખર્ચી રહ્યા હો ત્યારે તમારા આચરણમાંથી ગરીબાઈને હાંકી કાઢો. તમારા મનના ભાવોને સૌભાગ્ય અને સમૃદ્ધિયુક્ત બનાવો. જો તમે તમારી આસપાસનું વાતાવરણ દરિદ્રતાના વિચારોથી ભરી દેશો તો તમારા મનમાં એવા જ સંસ્કારની જમાવટ થશે અને તમે તમારી તરફ પૈસાને આકર્ષી નહિ જ શકો.

અંગ્રેજીમાં એક એવા ભાવાર્થની કહેવત છે કે બકરી જેટલી વાર બેં બેં કરે છે તેટલું તેના મોઢાને ઘાસનું નુકસાન થાય છે. એ કહેવત તમને પણ લાગુ પડી શકે છે. જ્યારે જ્યારે તમે તમારા ભાગ્યનો દોષ કાઢો છો, અર્થાત્ એમ કહ્યા કરો છો કે ભાઈ, હું ગરીબ છું, બીજા કરી શકે છે તેવાં કાર્યો હું નથી કરી શકતો, હું કદિપણ પૈસાદાર નહિ થઈ શકું, મારામાં બીજાની જેટલું બુદ્ધિકૌશલ્ય નથી, મારી આશા અને સફલતા ઉપર પાણી ફરી વળ્યું, હૈવ મારાથી વિપરીત છે ત્યારે ત્યારે તમે વિપત્તિને આમંત્રે છો અને સુખશાંતિને લૂંટી લેનાર શત્રુઓ ઉપર વિજય પ્રાપ્ત કરવાનો માર્ગ વધારેને વધારે કઠિન બનાવો છો. કેમકે જેટલીવાર તમે તે વિષયનો વિચાર કરશો તેટલા તેના સંસ્કાર તમારા આત્મામાં જામતા જશે.

વિચાર એ તો એક જાતનું લોહચુંબક છે, જે પોતાના જ પદાર્થોને ખેંચે છે. જો તમારું મન ગરીબાઈ અને આધિવ્યાધિના જ વિચારોમાં રમ્યા કરતું હશે તો તમે જરૂર ગરીબાઈ અને વ્યાધિથી પીડાવાના જ. એવું તો કદિ નથી બનવાનું કે તમે જે પ્રકારના વિચારો કરતા હો તેનું પરિણામ તે વિચારોથી ઉલ્ટું આવે, કેમકે જે રીતે તમારું જીવન ઘડાવાનું છે એના નમુનારૂપજ તમારા માનસિક ભાવો છે. તમારી કાર્યનિયુક્તાનો આરંભ પહેલાં તમારા પોતાનાં મનમાંજ થાય છે.

કાર્ય અને આશા.

૪૩

જો તમે હમેશાં ક્ષુદ્ર વ્યવસાય અને તુચ્છ વેપારના જ વિચાર કયાં કરશો, તેને માટે જ તૈયારી કરતા રહેશો, તેનીજ આશા રાખ્યા કરશો, અને હમેશાં એમજ વિચાર્યાં કરશો કે શું કરીએ, ભાઈ ! સમય બહુ નાનુક આવી ગયો છે, ધંધારોજગાર પડી ભાંગ્યા છે તો સમજી લેવું કે તેનું પરિણામ ઘણુંજ આત્મ-ઘાતી નીવડવાનું અને વેપારની ઉત્તતિના સઘળા દ્વાર તમારે માટે બંધ થઈ જવાના. સફલતા પ્રાપ્ત કરવા માટે તમે ગમે તેટલો તનતોડ પરિશ્રમ કરો, પરંતુ જો તમારા વિચારો અસફલતાના ભયથી ઘસ્ટ થયેલા હશે તો સમજી લેવું કે એ વિચારો તમારા પરિશ્રમને નકામો કરી મુકશે, તમારા પ્રયત્નોને પાંગુ કરી મુકશે, એથી વિજય પ્રાપ્ત કરવાનું તમારા માટે અશક્ય થઈ પડશે.

મને સફલતા મળશે કે નહિ, હું તંગીમાં આવી પડીશ તો શું કરીશ, એવા ભય તથા શંકાના વિચારોથી હજારો મનુષ્યો ઇષ્ટ સિદ્ધિથી અર્થાત જે વસ્તુની તેઓ ઇચ્છા કરતા હોય છે તેનાથી દૂર રહી જાય છે, પછી તેઓને સફલતા કેવી રીતે પ્રાપ્ત થઈ શકે ?

આપણે દરેક વસ્તુને ઉજવળ, આશાજનક અને નિશ્ચયાત્મક દૃષ્ટિથી જોવી જોઈએ. આપણે વિશ્વાસ રાખવો જોઈએ કે જે કંઈ થશે તે સાફ જ થશે, સત્યનો હમેશાં વિજય જ થશે. આપણે નિશ્ચય કરી લેવો જોઈએ કે સત્યનો અસત્યપર વિજય જ થવાનો. આપણે જાણી લેવું જોઈએ કે એકતા અને સ્વાસ્થ્ય જ સત્ય છે અને વિરોધ, બ્યાધિ, અસત્ય એ મનુષ્ય-સ્વભાવને પ્રતિકુળ છે. આવા આવા દિવ્ય વિચારો રાખવાથી આપણે પણ આશાવાદીઓ અને શુભદર્શકોની કોટિમાં મુકાઈ જશું, કેમકે આશાવાદીઓના એવાજ વિચારો હોય છે. એવા વિચારોના બળથી સંસારમાં એક જાતનો અલૌકિક સુધારો થઈ જાય છે.

આશાવાદ તો અમૃત સમાન છે. જેવી રીતે સૂર્યના પ્રકાશથી જીવન પ્રાપ્ત થાય છે તેવીજ રીતે આશાવાદથી મનુષ્યોમાં જીવનશક્તિનો સંચાર થાય છે. એ એક મનોભાસ્કરનો પ્રકાશ છે કે જે આપણા જીવનને સૌંદર્યની અલૌકિક છટાથી વિભૂષિત કરે છે અને જીવનનો વિકાસ કરે છે. સૂર્યના પ્રકાશમાં વનસ્પતિ કુલેકાદે છે તેમ માનસિક શક્તિઓ એ પ્રકાશમાં કુલેકાદે છે.

નિરાશાવાદનું પરિણામ એનાથી ઉદ્દટું છે, એ તો એક ભયંકર રાક્ષસ છે જે આપણા નાશ માટે જ તાકીને બેઠો હોય છે અને જે આપણી ઉત્તતિ થવા દેતો નથી.

જે મનુષ્ય દરેક વસ્તુની અંધકારમય બાબુ જોયા કરે છે, જે હમેશાં અસફલતાના જ વચનો ઉચ્ચારે છે, જે જીવનના કેવળ અપ્રીતિકર અંશને જ જોયા કરે છે તેની દુઃખ તથા દરિદ્રતા રાહ જોયા કરે છે.

ચાલુ—

ખરા પુરૂષાર્થ થોગે સિદ્ધ પરમાત્માને પ્રાપ્ત થયેલા
આઠ ગુણો અને તેથી નિરન્તર થતો આત્મલાભ.

(સંગ્રહીત. મુનિરાજ શ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ.)

૧. અનંતજ્ઞાન—જ્ઞાનાવરણીય કર્મનો ક્ષય થવાથી, આ ગુણ પ્રાપ્ત થાય છે. આથી લોકાલોકના સ્વરૂપને સમસ્ત પ્રકારે જાણે છે.

૨. અનંત દર્શન—દર્શનાવરણીય કર્મનો ક્ષય થવાથી, આ ગુણ પ્રાપ્ત થાય છે. આથી લોકાલોકના સ્વરૂપને સમસ્ત પ્રકારે દેખે છે.

૩. અઽચાખાધ સુખ—વેદનીય કર્મનો ક્ષય થવાથી, સર્વ પ્રકારની પીડા-રહિત-નિરૂપાધિકપણું પ્રાપ્ત થાય છે.

૪. અનંત ચારિત્ર—મોહનીય કર્મનો ક્ષય થવાથી, આ ગુણ પ્રાપ્ત થાય છે. આમાં ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વ અને યથાખ્યાત ચારિત્રનો સમાવેશ થાય છે. આથી સિદ્ધ ભગવાન સ્વસ્વભાવમાં સદા અવસ્થિત રહે છે તેજ ત્યાં ચારિત્ર છે.

૫. અક્ષય સ્થિતિ—આયુઃકર્મનો ક્ષય થવાથી, નાશ નહિ થાય એવી અનંત સ્થિતિ પ્રાપ્ત થાય છે. સિદ્ધની સ્થિતિની આદિ છે પણ અંત નથી તેથી સાદિ અનંત કહેવાય છે.

૬. અરૂપીપણું—નામકર્મનો ક્ષય થવાથી, વર્ણ ગંધ રસ અને સ્પર્શ-રહિતપણું થાય છે. કેમકે શરીર હોય તો, એ ગુણો રહે છે પણ સિદ્ધને શરીર નથી તેથી અરૂપીપણું પ્રાપ્ત થાય છે.

૭. અગુરુલઘુ—ગોત્રકર્મનો ક્ષય થવાથી આ ગુણ પ્રાપ્ત થાય છે, તેથી ભારે, હળવો અથવા ઉચ્ચનીચપણાનો વ્યવહાર રહેતો નથી.

૮. અનંત વીર્ય—અંતરાય કર્મનો ક્ષય થવાથી અનંત દાન, અનંત લાભ, અનંત ભોગ, અનંત ઉપભોગ અને અનંત વીર્ય-શક્તિ પ્રાપ્ત થાય છે.

ધૃતિશમ્.

વર્તમાન પ્રકરણ સંબંધી ચર્ચાપત્ર.

૪૫

વર્તમાન પ્રકરણ સંબંધી ચર્ચાપત્ર.

હાલમાં મુંબઈ શહેરમાં જૈન સમાજનું વાતાવરણ કલુષિત થયું છે, તેના ઝાંટા અનેક શહેરમાં પણ ઉડ્યા છે, આ બધાનું કારણ મુનિ રામવિજયજીનું મુંબઈનું ચાતુર્માસ નિમિત્ત બન્યું છે. મુંબઈમાં ઘણા ઘણા મુનિરાજોના ભૂતકાળમાં ચાતુર્માસ થયા હતા; છતાં અત્યારની જેવી ભયંકર સ્થિતિ મુંબઈ જૈન સમાજની કોઈવાર થઈ નહોતી, તેનું કારણ મુનિ રામવિજયજીનો અશાંતિકર, અયોગ્ય દિક્ષાપ્રવૃત્તિ માટેનો ઉપદેશ તથા અભક્ષ્ય વસ્તુનો જૈનો ઉપયોગ કરે છે, પદ્ધતિ કોણ? વગેરે બાબતોનો અવિચારીપણે અપાતા વ્યાખ્યાન તથા નનામાઅને કલ્પિત નામ સહિત તેના ભક્તો તરફથી નીકળતા ગલીચ હેન્ડબીલો છે. આવી રીતે પોતાની હૃદયજ્વાળા એક મહાપુરૂષ, શાંતમૂર્તિ, સમયજ્ઞ, ચારિત્રપાત્ર, સૂરીવર શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજ ઉપર ઠલવી, તેમને સમાજમાં હલકા પાડવાનો પ્રયત્ન સેવાઈ રહ્યો છે. જેથી હિંદના જૈન સમાજનું અંતર વલોવાઈ રહ્યું છે. તેવા સંયોગોમાં તેમનો ભૂતકાલીન ઇતિહાસ કંઈક રજુ કરી વર્તમાન કાલીન મુનિ રામવિજયજીની તે તમામ અયોગ્ય પ્રવૃત્તિ ઉપર વિચારો બતાવવાને સમયાનુસાર ફરજ હોવાથી કંઈ લખવા દોરાઉં છું.

આગલો ઇતિહાસ અને શરૂઆતથી જ ઇર્ષ્યા:—

આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરિ ઉપર મુનિ રામવિજયજીના દાદા ગુરૂ શ્રી વિજયદાનસૂરિજીની ઇર્ષ્યા આજ કાલની નથી. શ્રીવિજયવલ્લભસૂરિ દિક્ષાએ મ્હોટા અને પ્રાતઃ સ્મરણીય આત્મારામજી મહારાજની હૈયાતિ સુધી તેમના ઉપરનો તેઓશ્રીનો અપૂર્વ પ્રેમ, તેઓશ્રીના સ્વર્ગવાસ પછી એ સમુદાયમાં આચાર્ય પદવી કેને આપવી તેની નિમંત્રણમાં આચાર્યશ્રી વિજયકમલસૂરીશ્વરજી મહારાજ અને આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજના નામો તે વખતે તે સમુદાયના પરિવારે જણાવેલા, જેમાં આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજીએ તદ્દન ના કહ્યાથી શ્રી વિજયકમલસૂરિને આચાર્ય પદવી અપાણી. તે પછી નબાના રાજના પ્રમુખસ્થાને મૂહૂપત્તિની ચર્ચાના કેસમાં શ્રી સ્થાનકવાસીઓ સાથે શાસ્ત્રવાદમાં આચાર્યશ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજે વાદી તરીકે શાસ્ત્રાધારે બળવેલ કાર્ય વગેરેથી તેઓશ્રીની વધતી જતી ખ્યાતિ, અને છેવટે સં. ૧૯૬૮ના જેઠ માસમાં તે સમુદાયના મુનિ મંડળના વડોદરા સંમેલનમાં આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયકમલસૂરિના પ્રમુખ સ્થાનથી આપેલ ભાષણમાં તેઓશ્રીએ કરેલી આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજીની પ્રશંસા

૪૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

(જુઓ જૈન પત્ર પુ. ૨૭ અંક ૩૪) તેમજ આ સંમેલન અને તેની કાર્યવાહીથી આખા હિંદમાં આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજીના વધતા જતા યશથી, શ્રી વિજયદાનસૂરિજીના હૃદયમાં તેઓશ્રી પ્રત્યે ઇર્ષ્યા વધતી ગઈ. અત્યારસુધી શ્રી રામ વિજયજીનો જન્મ નહોતો, હવે તે સંમેલન પછી શ્રી રામવિજયજીનો જન્મ તત્કાળ થાય છે અને જેમ સંસારમાં ગૃહસ્થી પોતાના પિતાનો વારસો લે છે તેમજ શ્રી દાનસૂરિજીનો તે ઇર્ષ્યાનો વારસો પોતાના પ્રશિષ્ય શ્રી રામવિજયજીને અત્યારથી (ત્યારથીજ) આપવો શરૂ કર્યો, અને તેમણે લીધો.

ઇર્ષ્યાની વૃદ્ધિના બે નિમિત્તભૂત પ્રસંગો:—

૧—દશ વર્ષ પહેલાં આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરિ કે જેઓ તે વખતે મુનિરાજ શ્રી વલ્લભવિજયજી (કહેવાતા) હતા તેઓશ્રી મુંબઈમાં પધાર્યા. પંજાબથી ફરતાં ફરતાં આખો દેશ તપાસતાં જૈન સમાજને હાલના સમયે બંને પ્રકારની કેળવણીની વૃદ્ધિ અને સહાયક સંસ્થાઓ—સ્થળે સ્થળે જોઈએ છીએ તમ તે સમયસે જાણ્યું અને પોતાનો ઉપદેશ તેના માટે મુખ્ય કરી મુંબઈમાં શ્રી મહાવીર વિદ્યાલયનો જન્મ તેઓશ્રીના ઉપદેશથી થયો. એટલે હિંદમાં જૈન સમાજ માટે જરૂરીઆત વાળી વસ્તુનું બીજ ત્યાં મુખ્યપણે રોપાયું. આ વિદ્યાલયની વૃદ્ધિ સાથે આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજીની કીર્તિમાં વૃદ્ધિ થતી ચાલી અને તેથી શ્રી વિજયદાનસૂરિ અને શ્રી રામવિજયજીથી તે સહન ન થયું. વળી તેમની સાથે પણ તેવાજ કારણે આ સમુદાયના શ્રી વિજયકમળસૂરિના શિષ્ય હાલના શ્રી લઘ્વિસૂરિ ગુપ્તપણે સામેલ જ હતા. અને આગલી સાલ મુંબઈમાં જ ચોમાસું રહેલ પં. ખાન્તિ-વિજયજી જેવા આ સમુદાયની આગલી પાછલી સ્થિતિ નહિ જાણનાર સાધુને તેઓ ત્રણે મુનિરાજોએ અંદર સંડોવી હથીઆર બનાવી શ્રી મહાવીર વિદ્યાલયની પ્રગતિનો રોધ કરવા દેડકાં પ્રકરણ ઉભું કરી શ્રી મહાવીર વિદ્યાલયને સમાજની દૃષ્ટિમાં હલકી પાડવા અને આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિની ઉપર ઇર્ષ્યાને લઈને તે નિમિત્તે તેમને પણ સાથે સંડોવી તેમની કીર્તિ ઓછી કરવાના અને તે સંસ્થા હિંસાને પોષનારી તેનો જન્મ આપનાર પણ હિંસાનાં પોષક છે વગેરે તેવા અનેક અયોગ્ય પ્રયત્નો સેવાણા છતાં, શ્રી મહાવીર વિદ્યાલયને તે જ અરસામાં એક લાખ રૂપૈયા અમદાવાદથી મળ્યા, તેથી તેના પાયા સુદૃઢ થયા એટલે કે કેળવણી તેમજ શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિ પ્રત્યે ઇર્ષ્યામાં વધારો થયો. અને તે પ્રકરણ ચાલુ હતું પણ તેમાં ન ફાવ્યા. હવે ઠેક મુંબઈ જઈને શ્રી મહાવીર વિદ્યાલયને ઉખેડવા અને કેળવણીને નિંદવાના મનોરથ ઘડાયા અને આચાર્ય વિજયવલ્લભસૂરિજીની કીર્તિનો કોટ મહાવીર વિદ્યાલયને ઉતારી પાડવા તેમનું આતુર્માસ નક્કી થયું અને ત માટે મુંબઈ તરફ વિહાર કર્યો. દરમ્યાન પાટણમાં બરાજમાન આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિ સુરત પાસે કરચલીયા ગામમાં ત્યાંના શ્રી સંઘની વિનંતિથી પ્રતિષ્ઠા કરવા પધારેલા, ત્યાં શ્રી વિજયદાનસૂરિજી અને મુનિ

વર્તમાન પ્રકરણ સંબંધી ચર્ચાપત્ર.

૪૭

રામવિજયજી વગેરે મુંબઈ આવતા હોવાથી મુંબઈમાં મહાવીર વિદ્યાલય વિરૂદ્ધ પોતાના વાક્યાતુર્ય અને વાણીવિલાસથી ઉપદેશ આપતાં રખે જૈન સમાજને તે સંસ્થાવિરૂદ્ધ ઉશ્કેરી ન મૂકે તેમજ તેના ઉપર અભાવ ન કરી દે (કારણ કે આજે મુગ્ધ-ભાળજીવો પોતાનામાં વિચાર કરવાની શક્તિના અભાવે તેવા મુનિરાજની વાણી ઉપર ઉભેલા હોય છે) તેથી, તેમજ જૈન સમાજની ડગમગતી અધઃપતન થતી જતી સ્થિતિમાં કેળવણીનું સ્થાન શ્રી મહાવીર વિદ્યાલય જાળવી રાખવા, તેની ઉન્નતિ થવા, બીજી કોમો જ્યારે આગળ વધે છે તો તેની જોડમાં જૈન સમાજને ઉભી રાખવા અને આત્માનાંદ જૈન કોલેજ કરી આ વિદ્યાલયને સાથે લેળવી દેવાના વિચારો મુંબઈના જૈન કોમના અગ્રેસરો, ધનાઢ્યો અને કેળવાયેલો વર્ગ કરતો હતો, અને તે દરમિયાન આ સમયજ્ઞ, શાંતમૂર્તિ શ્રી વિજયવલ્લભ-સૂરીશ્વરજી મહારાજ નજીકમાં પધારેલા હોવાથી મુંબઈ ચાતુર્માસ કરે અને ઉપરોક્ત ધારણાઓ પાર પડે તે હેતુથી મુંબઈના શ્રી સંઘનું (આગેવાનોનું) એક ડાયરેક્શન તેઓશ્રી પાસે વિનંતિ કરવા ગયું અને સર્વ હકિકત નિવેદન કરી, આગ્રહપૂર્વક વિનંતિ કરી, વસ્તુસ્થિતિ જણાવી જેથી આચાર્યશ્રીજી તો શ્રી વરકાણા પાર્શ્વનાથ વિદ્યાલય, શ્રી પંચજન જૈન ગુરુકુળ આ વિદ્યાલય તેવા કેળવણી સ્થાનો માટેજ ઉપદેશ આપી સમયધર્મ સમજાવી જૈન સમાજના ભવિષ્યના ઉદયના સાધનોના જન્મ અપાવી રહ્યા હતા, તેથી મુંબઈના શ્રીસંઘના આગેવાનોની અતિ આગ્રહપૂર્વક વિનંતિ સ્વીકારી વિહાર કર્યો, તેની ખબર પડતાં અને પ્રથમથી જ શ્રી વિજયદાનસૂરિ અને મુનિ રામવિજયજી રસ્તામાં અનેક સ્થળે પોતાની મહાવીર વિદ્યાલય ઉપરની અને શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિ ઉપરની ઈર્ષ્યાના શસ્ત્રો ફેંકતા ફેંકતા પ્રથમ મુંબઈ પહોંચ્યા, ત્યારબાદ થોડાક દિવસ પછી આચાર્ય મહારાજ શ્રીવિજયવલ્લભસૂરિ મુંબઈ પધાર્યા અને મુંબઈની જૈન પ્રજાએ અપૂર્વ સત્કાર કર્યો. ત્યારબાદ મુંબઈમાં મુનિ રામવિજયજીએ ઉપદેશ અને તેના ભક્તોએ વાણીદ્વારા, વીરશાસન પેપરદ્વારા અને હેન્ડબીલદ્વારા પોતાને મુનિપણાને ન છાજે તેવું અને તેના ભક્તોને પણ જૈન તરીકે ન છાજે તેવું વર્તન ચલાવવું શરૂ કર્યું, પરંતુ પોતાને જે મહાવીર વિદ્યાલય વિરૂદ્ધ કાર્ય કરવું હતું અને આચાર્યશ્રીની ધૂળ ઉડાડવી હતી તેને બદલે પોતાની શી દશા કુદરતે કરી તેમાંની બે ચાર વસ્તુ આટલી પ્રસ્તાવના કર્યા પછી હવે આપું છું.

ઈર્ષ્યાવૃદ્ધિનું બીજી નિમિત્ત આચાર્ય પદવી પ્રદાનો.

સં ૧૯૮૦ ના ચાતુર્માસમાં શ્રી વિજયકમળસૂરિશ્વરજી મહારાજ પોતાના શિષ્ય વ્યા ૦ વા ૦ શ્રી લખિધિવિજયજી (હાલના શ્રી વિજયલખિધિસૂરિ) વગેરે સમુદાય તેમજ પં.દાનવિજયજી હાલના (શ્રી વિજયદાનસૂરિ) મુનિ રામવિજયજી વગેરે સાથે છાણી ગામમાં ચાતુર્માસ ગિરાજમાન હતા, તે વખતે વ્યા ૦ વા ૦ શ્રી લખિધિવિજયજી

૪૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અને પં. દાનવિજયજીનું દબાણ ઘણું વખતથી આ લોળા હૃદયના મહાપુરૂષ શ્રી વિજયકમળસૂરિશ્વરજી મહારાજ ઉપર હતું, અને તેમની ઇતરાજી તેજ સમુદાયના શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિ અને પ્રવર્તકજી મહારાજ કાન્તિવિજયજી ઉપર ઘણું વખતથી પ્રસંગો મેળવી કરાવી હતી અને દિવસાનુદિવસ વિષ રેડતા જતા હતા જેથી તેઓની વચ્ચેનો એખલાસ તોડાવ્યો હતો. અગાઉ સમાધાનીના પ્રસંગો ખંભાત વગેરે સ્થળોના ચોમાસા પ્રસંગોએ આ બંને મુનિ મહારાજોએ એ નમૂતાપૂર્વક ગૃહસ્થો મોકલી કરાવવા પ્રયત્નો પણ કર્યા હતા છતાં એ વિજયલલિપ્તસૂરિ અને વિજયદાનસૂરિએ તે થવાજ ન દીધા તેનું કારણ તે બંને મુનિઓને પોતાને છુપી રીતે આચાર્ય પદવી લેવી હતી અને શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજીને મુનિ તરીકે તેઓથી નીચી કેટીએ રાખવા હતા આ એક કપટ ઘટના ખેલાતી હતી. છાણીમાં આ પ્રસંગ મેળવ્યો, લોળા અને સરલ હૃદયના વિજયકમળસૂરિજીને સમજાવી તેમના ઉપર દબાણ ચલાવી બંનેએ (શ્રી દાનસૂરિ અને શ્રી લલિપ્તસૂરિએ) આચાર્ય પદવી લેવાનું ખાનગીમાં નક્કી કર્યું. તે અરસામાં થોડાક દિવસ પછી આ ઘટના ખુલ્લી પડી અને તે સમુદાયના શાંતમૂર્તિ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજ કે જે શ્રી વિજયકમળસૂરિજીના ગુરુભાઈ છે તેઓશ્રી અમદાવાદમાં બિરાજમાન હતા તેમને એકાએક ખબર પડી. સમુદાયના મુખ્ય મુખ્ય સાધુઓ પ્રવર્તકજી મહારાજ કાન્તિવિજયજી, સુમતિવિજયજી મહારાજ, હંસવિજયજી મહારાજ, શ્રી સંપતવિજયજી પંન્યાસ, શ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજ વગેરે અને બીજા સમુદાયના સાધુને જણાવ્યા વગર આચાર્ય પદવી આપે તો સમુદાયના સાધુઓની આચાર્યશ્રી વિજયકમળસૂરિજી ઉપર ઇતરાજી થાય (કારણ કે પ્રાતઃ સ્મરણીય આત્મારામજી મહારાજનો સ્વર્ગવાસ થયા પછી આચાર્ય પદવી કેને આપવી તે માટે તે સમુદાયના દરેક મુનિઓના પત્રદ્વારા અભિપ્રાય માંગવામાં આવ્યા હતા, જેમાં મુનિશ્રી કમળવિજયજી મહારાજ અને મુનિશ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજના નામના ઘણા અભિપ્રાય આચાર્ય પદવી માટે આવ્યા હતા અને જ્યારે ખુદ કમળવિજયજી મહારાજે મુનિશ્રી વલ્લભવિજયજીનું નામ તે વખતે આપેલું અને તેમણે ના કહી ત્યારેજ શ્રી કમળવિજયજી મહારાજને આચાર્ય પદવી આપી શ્રી આત્મારામજી મહારાજની પાટે સ્થાપી પદ્મધર બનાવ્યા હતા.) આવો આ સમુદાયમાં કમ-રિવાજ હતો અને સાધારણ રીતે સમુદાયના મુનિઓને પુછાવવું પણ જોઈએ, નહિ તો અંદર અંદર કુસંપ અને મનદુઃખ થાય) જેથી તેઓશ્રીએ શ્રી વિજયકમળસૂરિશ્વરજીના ઉપર સમુદાયની ઇતરાજી ન થાય, સમુદાયમાં કુસંપ ન થાય તેમજ અત્યારે નવા આચાર્યની પણ જરૂર નહોતી, અને કદાચ તેમ જણાય તો તમામ સાધુઓનો અભિપ્રાય લેવો જોઈએ અથવા પ્રથમ મુજબ તેમજ પ્રાતઃ સ્મરણીય આત્મારામજી મહારાજની છેલ્લી વખતની ઇચ્છા

વર્તમાન પ્રકરણ સંબંધી ચર્ચાપત્ર.

૪૯

પણ મુનિશ્રી વલ્લભવિજયજીને આપવાની હતી, તેઓશ્રી સમયજ્ઞ, બાળ બ્રહ્મચારી શાંત, વાદી તરીકે કાર્ય કરનાર અને આચાર્ય પદવી લાયક હોવાથી તેમને પ્રથમ આપવી જોઈએ તેવો વિચાર આવતાં દીર્ઘદષ્ટિ વાળી, તેવી મતલબનો પત્રઆચાર્ય વિજયકમળસૂરિ^૧વરજીને મુનિરાજશ્રી હંસવિજયજી મહારાજે લખ્યો, બીજા મુનિશ્રીઓને પણ પાઠવ્યા (પણ તે મહાપુરૂષ તો પોતાની પાસેના નવા થનારા આચાર્યના દબાયેલા હતા તેથી જવાબ ન આપ્યો). અને સમુદાયના બીજા મુનિઓને ખબર પણ ન આપ્યા અને ખાનગી તે મંત્રણા શરૂ રાખી. હવે સમુદાયના અન્ય ઘણા મુનિરાજો અને મુખ્ય મુખ્ય મુનિઓનો તો ખાસ એવો અભિપ્રાય થયો કે સૂરિજી મહારાજને તેમ કરતાં નમ્રતાપૂર્વક અટકાવવા, અથવા ન અટકે તો મુનિરાજશ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજને આચાર્ય પદવી આપવા માટે શ્રી પંબજના જૈન સંઘને લખી મોકલવું અને તે માટે આગ્રહ કરવો. આપણે સર્વેએ સંમતિ આપવી; કારણ કે સ્વર્ગવાસી ગુરૂરાજની ઇચ્છા અને અત્યારે લાયકાત પણ તેમની જ છે. અહિં તો શ્રી લખ્ધિવિજયજી મ. તથા શ્રી દાનવિજયજી મહારાજને આચાર્ય થવું હતું, સૂરિજી મહારાજને સમુદાયમાં કુસંપની વૃદ્ધિ થવા માટે નિમિત્ત બનાવવા હતા, જેથી અટક્યા નહિ; તેથી સૂરિજી સાથે તે વખતે છાણીમાં બિરાજતા તેમનાજ શિષ્ય મુનિ હિંમતવિજયજી, મુનિ ઉત્તમવિજયજી, અને મુનિ નેમવિજયજી વગેરે આ અપાતી આચાર્યપદવી માટે રૂબરૂમાં સખત નાપસંદગી બતાવવા અસહકાર કરી, આચાર્યને છાણીમાં છોડી વિહાર કરી ગયા. આટલી હકીકત અને વિરોધ છતાં, આખો સમુદાય વિરૂદ્ધ છતાં, છાણીના સંઘમાં મતલેહ, વડોદરાનો સંઘ વિરૂદ્ધ છતાં, તે હિલચાલ શરૂજ રાખી. જેથી બાકીનો આખો સમુદાય મંડળ અને મુંબઈ, વડોદરા, પાટણ અને ભાવનગર વગેરે અનેક શહેરોના અગ્રેસરો, સંઘો તરફથી પંબજ શ્રી સંઘને મુનિરાજશ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજને શ્રી આત્મારામજી મહારાજની તથા શિષ્ય સમુદાયની ઇચ્છા મુજબ પટ્ટધર બનાવવા, આચાર્ય પદવી આપવા, અનેક પત્રો, તારો છુટ્યા, જેથી પંબજના શ્રી સંઘે મહારાજને આગ્રહપૂર્વક આચાર્યપદવી આપવા વિનંતિ કરી અને ત્યાંના સંઘ અને બીજા શહેરોના સંઘ અગ્રેસરો વગેરેનો એક સરખો આગ્રહ થતાં સ્વીકારવા હા કહેતાં સં. ૧૬૮૧ ના માગશર શુદ્ધ ૫ ના રોજ મુનિરાજ શ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજને શ્રી વિજયાનંદસૂરિજી મહારાજની પાટ ઉપર પટ્ટધર તરીકે સ્થાપન કરવામાં આવ્યા અને તેજ દિવસે તે ટાર્કમ પછી દોઢ કલાક પછી વ્યાઠવાઠ શ્રી લખ્ધિવિજયજી અને પંઠ દાનવિજયજીને આચાર્યપદવી છાણીમાં સમુદાયના મોટા ભાગનો વિરોધ છતાં આપવામાં આવી એટલે ત્યાં પણ પોતે ધારેલ ધારણા પાર ન પડી, અને મોટા તે મોટા કુદરતના નિયમ પ્રમાણે રહ્યા અને થયા.

મુનિ શ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજ જેમ દીક્ષાપર્યાયે તેમ આચાર્યપદવીએ પણ મોટા થયા અને શ્રી આત્મારામજી મહારાજના પદ્મધર પણ તેજ થયા અને ઉપરોક્ત બંને સૂરિજી શ્રી કમળસૂરિશ્વરજીના પદ્મધર થયા, તે પોતાની ગુપ્ત મંત્રણામાં ન કાવતાં કુદરતે બુદ્ધ કામ કર્યું. તેથી શ્રી વિજયલલિતસૂરિજી અને શ્રી વિજયદાનસૂરિજીની આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિ ઉપરની ઇર્ષ્યાની વૃદ્ધિ થઈ. હવે તે શ્રી વિજયદાનસૂરિ અને તેનો વારસો લેનાર મુનિ રામવિજયજી વધારેને વધારે પ્રસંગે શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજીને વગોવવાના, નિંદવાના, દિવસાનું દિવસ સેવવા માંડ્યા અને શ્રી લલિતસૂરિ પણ તેના બહેર અને શુભપણે સહાયક થવા લાગ્યા અને શ્રી વિજયદાનસૂરિ અને મુનિ રામવિજયજીના અમદાવાદ, ખંભાત, સુરતના ચોમાસામાં પણ શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિની આચાર્યપદવી માટે અને મહાવીર વિદ્યાલયને ઉમેડવા માટે પોતાના વ્યાખ્યાનોમાં પ્રસંગે પ્રસંગે અને શ્રી વીરશાસન પત્રમાં રામવિજયજીએ લેખો લખી લખાવી કલ્પીત નામે આવી અનેક વખત પ્રયત્નો સેવ્યા, પરંતુ ઉપર પ્રમાણે મહાવીર વિદ્યાલયના તો પાયા મજબુતજ થવા માંડ્યા. ઉપરોક્ત હકીકત ઉપરથી પદ્મધરનો પ્રશ્ન જે મુનિ રામવિજયજી ઉપાડેલો છે કે પદ્મધર કેણુ ? તેનો ઉપરની હકીકત ઉપરથી ઉકેલ થઈ જાય છે.

શ્રી મહાવીર વિદ્યાલયની કોઈપણ કાર્યવાહી પ્રવૃત્તિ અયોગ્ય, અપૂર્ણ હોય તો તે માટે તેની કમીટી જવાબદાર છે, અને શ્રી રામવિજયજીને જરૂર હતી તો તેની કમીટી કે જવાબદાર વ્યક્તિને બોલાવી નિખાલસ દીલે ચર્ચા કરી સુધારો વધારો ફેરફાર કરાવવાની જરૂર હતી, પરંતુ જે સંસ્થામાં આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજીનો કોઈ જાતનો હાથ નથી, સંબંધ નથી, કોઈ ભલામણ નથી, તે સંજોગોમાં હિંસાની સંસ્થાના પોષક કહી તેઓશ્રીને વગોવવા નિંદવા તે મુનિ રામવિજયજી વગેરેનું નિંદનીય કૃત્ય નહિં તો બીજું શું હતું ? તેમને તો આચાર્ય વિજયવલ્લભસૂરિને ઉતારી પાડવા હતા ! અને તેમના ઉપદેશથી સ્થપાયેલ તેઓશ્રીની કિર્તિના કિલ્લાફી આવી કેળવણીની સંસ્થાને તોડી પાડવાના પ્રયત્ન સિવાય મુનિ રામવિજયજીને બીજું કશું હૃદયમાં નહોતું. મુનિશ્રી રામવિજયજી મુંબઈથી જ્યારે ફર હતા ત્યારે તેઓ તેના માટે અયોગ્ય વ્યાખ્યાન આપતા, લેખો લખતાં કાંઈપણ ન વળ્યું, ધારણા સફળ ન થઈ ત્યારે તળ મુંબઈમાં જઈ વાણીવિલાસથી ઉપદેશ દ્વારા મહાવીર વિદ્યાલય ઉપર મુંબઈની જૈન પ્રજાનો અભાવ કરાવવો અને આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિશ્વરજીને નિંદવા અને તેઓશ્રીના વધતા જતા યશને તોડી પાડી જૈન સમાજ ઉપર ઉપકાર કરતાં બંધ કરવા માટે તેઓનું મુંબઈ આવાગમન થયું, પરંતુ તેમની તે ધારણા ત્યાં સફળ થાય તે પહેલાં હૃદયમાં

વર્તમાન પ્રકરણ સંબંધી ચર્ચાપત્ર.

૫૨

ઇષાં જ હોવાથી પ્રથમ જામનગરમાં દીક્ષા પ્રકરણનો જોગ મુંબઈમાં છુટયો અને ત્યાં ખળભળાટ કરાવનારી દીક્ષા પ્રવૃત્તિ માટે તેમની કાર્યવાહી શરૂ થઈ.

દારૂ ઇંડાના પ્રકરણનું વ્યાખ્યાન વાણી વિલાસ શરૂ થયો. છેવટે મર્યાદા મુકી પોતાના રાગી ભકતો અને અજ્ઞ લોકોને ઉશ્કેરી તેમની પાસે ગલીચ હેન્ડ-બીલો શ્રી વિજયવલ્લભસુરિશ્વરજીને નિંદવા, ગાલી પ્રદાન કરવાના કઠાવી આખી મુંબઈની જૈન સમાજને કલેશમય કરી ખળભળાવી મુકી, જેથી પોતાની મૂળ ધારણા ભૂલાઈ. હવે મુનિ રામવિજયજીની અમે હાલની અયોગ્ય દીક્ષા પ્રવૃત્તિ માટે કાંઈક જણાવીએ. દીક્ષા આપવાની પ્રવૃત્તિ ઉત્તમોત્તમ હોવાથી તે માટે કોઈ વિરૂદ્ધ હોઈ શકેજ નહિં, પરંતુ દેશકાળનો વિચાર કરી તેમાં સુધારણાનો કેટલો અવકાશ છે તેજ જોવું જોઈએ. શ્રી રામવિજયજીએ અત્યારે દિક્ષાના પ્રખર હિમાયતી થઈ યોગ્યા યોગ્યનો વિચાર કર્યા વગર જે આવે તેને દેશકાળ વિરૂદ્ધ, કાચી વયે વગર અભ્યાસે અને અનુભવે દીક્ષા આપવાનું ધમધોકાર કાર્ય શરૂ કર્યું છે, જેને લઈને જ્યાં ત્યાં શોરબકોર, કલેશ, મારામારી, કોર્ટે ચડવાના પ્રસંગો ઉપસ્થિત થઈ રહ્યા છે, તેટલુંજ નહિં પરંતુ તેને લઈને શ્રી રામવિજયજી ખુદને પણ કોર્ટે જવાના પ્રસંગો અને તેમને તથા તેમની સાથેના સાધુઓને માર પડવાના પ્રસંગો પણ સમાજની જાણમાં આવ્યા છે, જેથી આના સંબંધમાં ઘણીજ અવ્યવસ્થિત સ્થિતિ ચાલુ થઈ છે. આવા કલેશમય પ્રસંગો દરેક મનુષ્યે પોતાના આ માટે વિચારો બતાવવા તે આવશ્યક છે. દીક્ષા જેવા પવિત્ર કાર્ય માટે શામાટે ધાંધલ ધમાલ, તોફાન, કલેશ મારામારી કોર્ટે ચડવું વગેરે હોવું જોઈએ જૈન શાસ્ત્રોમાં ઓછામાં ઓછી વય દીક્ષા લેવાની આઠ વર્ષની અનેક સ્થળે જણાવેલ છે એ ખરાબર છે. અને સાથે નવ વર્ષ પહેલાં કેવળજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ થતી નથી તેમજ પાંચમા આરાને છેડે વીશ વર્ષનું આયુષ્ય હોય છે તેને લઈનેજ શાસ્ત્રાજ્ઞા પણ આઠ વર્ષથી ઓછી વયે દીક્ષા અપાતી નથી તેવી છે, તેમજ આઠ વર્ષ પહેલાં છઠું સાતમું ગુણ સ્થાન પણ તે મનુષ્યને ફરસતુંજ નથી. માટે છેલ્લામાં છેલ્લી હદ અને ઓછામાં ઓછી વય તે બતાવી છે. તેટલા ઉપરથીજ બધાને આઠ વર્ષની વયેજ દિક્ષા અપાય તેમ શીરોતે બને ? કારણ કે પૂર્વકૃત અસાધારણ ક્ષયોપશમ કોઈકજ મનુષ્યને આઠ નવ વર્ષે દીક્ષા ગૃહણ કરવા માટે હોય છે; વળી ભૂતકાળમાંના તેવા દષ્ટાંતો જે છે તે તેવી લઘુવયના બાળકના સામુદ્રિક શાસ્ત્રાધારે શારિરિક ચિન્હો લક્ષણો જોઈ અથવા તે વખતના મહાન આચાર્યો દેવસાધિત હોઈ, તેમજ પોતાના જ્ઞાન બળે તેવા કોઈ તેટલી વયના અસાધારણ પુરૂષને જોઈ દીક્ષા આપી હોય તો આ કાળમાં તેવા અસાધારણ ક્ષયોપશમવાળા બાળ મનુષ્ય, તેમજ તેનું જ્ઞાન તેમજ દેશકાળનું યથાસ્થિત જ્ઞાન ધરાવનાર કે દેવસાધિત સુરિવરો પણ દેખાતા નથી કે તે અપવાદવાળી પ્રજાલીકા બધે સ્થળે અને બધા મનુષ્ય માટે આ કાળમાં અલાવી શકાય !

૫૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વળી આવી પવિત્ર દીક્ષા આપતી વખતે તે વ્યક્તિઓને ભગાડવા, સંતાડવા, કેદ કરી રાખવા અને તેથી અનેક કલેશો મારામારી કોર્ટે ચડવાના પ્રસંગો ઉભા કરવા તે પણ અયોગ્ય છે તે સમાજ અનુભવી શકી છે જેથી શ્રી દાનસૂરિ અને તેના શિષ્ય રામવિજયજીની આ પ્રવૃત્તિ તો તદ્દન અવિચારી કલેશ કરાવનારી છે, એમ જૈન સમાજ હવે માને છે. વળી આવી પ્રવૃત્તિ નહીં ચલાવવા માટે પૂજ્ય શ્રી આત્મારામજી મહારાજના શિષ્ય પરિવાર મંડળનું સંમેલન વડોદરા સુકામે સં. ૧૯૬૮ ના જેઠ માસમાં મળ્યું ત્યારે સમય મુનિ મંડળે જે ઠરાવો કર્યા છે, તેમાં વીસમો તથા ત્રેવીસમો ઠરાવ જે છે તેની રૂઢિએ પણ શ્રી વિજયદાનસૂરિ, મુનિ રામવિજયજીને બંધન કરતા હોવાથી પણ તેમની તે પ્રવૃત્તિ અયોગ્ય કહી શકાય. તે ઠરાવો નીચે પ્રમાણે છે.

ઠરાવ વીસમો—જેને દીક્ષા આપવી હોય તેની ઓછામાં ઓછી એક મહિનાની મુદત સુધી યથાશક્તિ પરીક્ષા કરી તેના સંબંધી માતા, પિતા, ભાઈ, સ્ત્રી, વગેરેને રજીસ્ટર કાગળથી ખબર આપવાનો રિવાજ આપણા સાધુઓ રાખવો, તેમજ દીક્ષા નિમિત્તે આપણી પાસે જે વખતે આવે તેજ વખતે તેના સંબંધીને રજીસ્ટર કાગળથી તેની પાસે ખબર આપવાનો ઉપયોગ રાખવો.

ઠરાવ ૨૩ મો.—આજકાલ કેટલાક સાધુ શિષ્ય કરવા દેશકાળ વિરુદ્ધ વર્તન ચલાવે છે જેથી શાસનની હિલના થવાના અનેક પ્રસંગો પ્રાપ્ત થાય છે તેમજ મુનિઓને કોઈ કોઈ વખત અનેક મુશ્કેલીઓમાં ઉતરવું પડે છે. જેથી આ સંમેલન આવી રીતે દીક્ષા આપી શિષ્યો કરવાની પદ્ધતિને તેમજ તેવી રીતે દીક્ષા લેનાર તથા આપનાર અપાવનાર માટે અત્યંત નાપસંદગી જાહેર કરે છે. અને ઠરાવે છે કે આપણા સમુદાયના સાધુઓ પૈકી કોઈએ પણ આવી ખટપટમાં ઉતરવું નહિ. અને જે મુનિ આવી ખટપટમાં પડશે તેને માટે આચાર્યજી મહારાજ સખત વિચાર કરશે. ” આ અને બીજા તમામ ઠરાવો નીચે શ્રી વિજયદાનસૂરિ અને તેના શિષ્ય શ્રી પ્રેમવિજયજીની સહી છે. જેથી તે બંધાયેલ છે. (જે કે રામવિજયજીનો તો તે વખતે જન્મ નહોતો છતાં તેના ગુરુ દાદાગુરુની સહી છે એટલે) અને તેના શિષ્ય મંડળ મુનિરામવિજયજી વગેરે પણ બંધાયેલ છે. એ ઠરાવોને પણ ઠોકરે મારી અત્યારે શ્રી દાનસૂરિ પં. પ્રેમવિજયજી અને મુનિ રામવિજયજી અયોગ્ય દિક્ષા પ્રવૃત્તિ ચલાવી રહ્યા છે, અને સ્થળે સ્થળે તેનાથી કલેશ, કુસંપ, મારામારીના પ્રસંગો ચાલી રહ્યા છે. એટલે સમુદાયના કાનૂનનો ભંગ અને ખરી રીતે તો શ્રી વિજયકમળસૂરિશ્વરજી કે જેમના

વર્તમાન પ્રકરણ સંબંધી ચર્ચાપત્ર.

૫૩

પ્રમુખપણાનીચે આ સંમેલન થયું હતું તેની આજ્ઞાનો પણ છડેચોક આ શુર, શિષ્ય અને પ્રશિષ્ય ભંગ કરી રહ્યા છે.

અત્યારે તો દેશકાળ એવો વરતી રહ્યો છે કે જેને દિક્ષા આપવી હોય, કે લેવી હોય એટલે જેના હાથમાં શાસનની દોરી મુકવી હોય, તેને માટે અમુક તૈયારી પ્રથમ હોવી જોઈએ. પ્રથમ શાસ્ત્રાભ્યાસ, સાધુનો આચાર ક્રિયા પાળવા માટે અનુભવ કરાવવો જોઈએ-તેનો અનુભવ લેવરાવવો જોઈએ. ભાષાજ્ઞાન માગધી, સંસ્કૃત, વગેરેનું પણ જ્ઞાન આપવું જોઈએ. જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરતાં અને અનુભવ કરતાં દરમિયાન દીક્ષા લેનારનું પ્રગટ અને પરાક્ષ રીતે વર્તન પણ તપાસવું જોઈએ; કારણ કે તે વ્યક્તિમાં ત્યાગનો રસ જામવા અને તેના ઉપર પ્રેમ ઉત્પન્ન થવા અમુક સ્થિતિમાંથી પસાર થતાં કસોટીએ ચઢે તોજ તે દીક્ષિત મનુષ્યના હાથમાં, શાસ્ત્રની જવાબદારીવાળી દોરી મુકી શકાય. ખાસી તે સિવાયનો વિચાર કર્યા વગર અને ભગાડી, સંતાડી, તોફાનો ઉભા કરી દીક્ષા દેવામાં આવે છે તેથીજ અત્યારે સમાજમાં ઠેર ઠેર કલેશો ઉત્પન્ન થાય છે, તેટલુંજ નહિં પરંતુ હમણાં તાજેતરમાં મુનિ રામવિજયજી પાસેથી તેના શિષ્ય સુગ્રીવવિજયજી જેવી વ્યક્તિ મુનિ વેષ છોડી ચાલ્યા ગયા છે, જે દષ્ટાંત તેમની દીક્ષા પ્રવૃત્તિ માટે વિચારવા જેવું છે. એ ખરી હકીકત છતાં તે નહિં સમજી તેનાથી ગભરાઈ મુનિ રામવિજયજીએ એક ભાડુતી વાડીલાલ ઉમેદચંદની સહીથી (ઉઘાડી પડતી પોલ ઢાંકવા સાડું) રાતોરાત ગલીચ ભાષામાં “ કાવત્રાખોરો સુગ્રીવવિજયજીને ઉપાડી ગયા ” તેવી હકીકતનું હેન્ડબીલ પ્રગટ કરાવી દોષનો ટોપલો આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિશ્વરજીને માથે લાદવાનો ચોર ઉલટો કોટવાળને ઢંકે તેવો ધંધો મુંબઈમાં બેઠા કરી રહ્યા છે, જે કોઈપણ વ્યક્તિ માની શકે જ નહિં. તે એટલું પણ હજી સમજી શકતા નથી કે બીન અનુભવી, સંયમનો રસ-પ્રેમ નહિં જામેલા, શાસ્ત્રજ્ઞાનના અપૂર્ણતા અને ત્યાગમાર્ગની વસ્તુ સમજ્યા સિવાયનાને ભગાડી, સંતાડી કલેશો કરાવી મૂઠ મતીવાળાઓને દીક્ષા આપવા જતાં, આવા સુગ્રીવવિજયજી વેષ છોડી ભાગી ગયા જેવા કેટલાએ પ્રસંગો બનશે તેનું તેઓને હજી સુધી જ્ઞાન પણ નથી.

આવી અયોગ્ય દિક્ષાના હિમાયતીઓ અને આપનારા પોતાના મતની પુષ્ટિ કરવા માટે પુરૂષોને બદલે હવે (મુંબઈમાં) જૈન સ્ત્રીઓની મીટીંગ બોલાવી પોતાના મતની હિમાયત કરે છે જે આ એક નવો નમુનો હતો. અને તેમાં કેટલાક ઠરાવો સ્ત્રીઓ અને બાલીકા પાસે પસાર કરાવ્યા હતા. આ મીટીંગનો હેવાલ વાંચના રાત્રો જાણી શક્યા છે કે તેમાં વિચારની અવ્યવસ્થા અને પોપટીયા જ્ઞાન એટલે કે પઠાવેલું, લખાવેલું, ગોખાવેલું બોલી જવા સિવાય તેમાં કશું હતું નહીં. એક નવ વર્ષની બાળા ભાષણ કરીને જૈન ધર્મની મોટી મોટી વાતો કરી, નવ વર્ષના બાળકની દિક્ષાને ટેકો આપે તે આ સભા કોઈ લાગતા વળગતા અને ધર્તીંગો ઉભા

૫૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કરનારાઓની ચાવી ચડાવેલ રમકડું જેમ ચાલે કે બોલે તેવી સ્થિતિ હતી તે તા. ૬-૮-૧૯૨૬ ના હિંદુસ્તાન પેપરમાં આવેલ “ સાગરને તીરે સંધ્યાની લહેરોવાળો ” લેખ વાંચવાથી માલમ પડે તેમ છે. પોતાના કદાચહ અને અયોગ્ય દીક્ષા પ્રવૃત્તિ માટે કેવી કેવી જાતના પ્રયત્નો, અને પુષ્ટિ માટે સ્ત્રીઓની સલા વગેરે જેવા કેવા અયોગ્ય પ્રસંગો ઉપસ્થિત કરવા પડે છે અને સાથે તે માટે દોરી સંચાર કરી તેવા રમકડા નચાવવા જતાં જૈનધર્મની જૈનેતર દષ્ટિએ કેટલી હીલના કરાવાય છે, તેનું પોતાને કે ધર્મશ્રદ્ધાળુ તેના ભકતોને લાન નથી, તેટલું જ નહીં પરંતુ જ્યાં પોતાનું તેજ સાચું કરવું છે અને કદાચહ છોડવો નથી, સમાજની દરકાર પણ રાખવી નથી અને પોતાની પ્રવૃત્તિને વધાર્યે જવી હોય, ત્યાં તેમની મેં મારી મગજની ઘટનાના પરિણામો સિવાય બીજું શું હોઈ શકે ?

દાડૂ ઈંડા પુરાણ—

કોઈપણ મનુષ્યને પ્રચંડ દ્રેષ જ્યારે ઉત્પન્ન થાય છે ત્યારે તેના બે પુત્રો ક્રોધ અને માન તૈયાર થઈ જાય છે. ક્રોધ, ભય, લોભ અને હાસ્ય એ ચાર જ્યારે ઉત્પન્ન થાય ત્યારે, તે મનુષ્યથી અસત્ય પણ બોલી જવાય છે, સાથે માન તો તૈયાર હોય તેથી વાણીનો સંયમ ખોઈ બેસે છે, જેથી પોતે ભાષણમાં અને વાણીમાં ચક્રાતક્રા ગમે તે બોલી બકી નાંખે છે, ભાષા સમીતિને કારે મૂકે છે; આવી સ્થિતિ આજે સુંબઈમાં મુનિ રામવિજયજીની થઈ છે અને તેથી જૈનકોમના દુર્ભાગ્યે આજે જૈનધર્મ વગોવાઈ રહ્યો છે. ધર્મનું લક્ષ રાખ્યા વગર, વ્યવહારનું લાન કારે મૂકી મુનિ રામવિજયથી પોતાના વ્યાખ્યાનમાં બોલી જવાયું કે—

૧ આર્ય દેશમાં પાકેલા હિસા વધારવા પ્રયત્ન કરે છે. અહીંથી ત્યાં જઈ આવી નકલી બની પાપની ક્રિયાઓનો પ્રયાસ કરે છે. ”

૨ “ આજે સારા ઘરે પણ અભક્ષ અપેય-નો વિચાર નથી. ”

૩ “ જૈનોના ઘેર પણ દાડૂના શિશા અને ઈંડા ચટણીની જેમ ખવાય છે. ” વળી પોતાના આવા અયોગ્ય ઉપદેશને માટે કે અયોગ્ય પ્રવૃત્તિ માટે બીજાઓ લખે કે કાંઈ બોલે તેમજ તેને માટે કોઈ જાહેર કરાવો કરે તેને “ દુર્લભ બોધી કહેવો ”, અને “ શ્રી સંઘને હાડકાનો માળો ” કહે. આવું એક મુનિ વ્યાખ્યાનપીઠ ઉપરથી કહે, તે કેટલી જૈનધર્મને વગોવવા જેવી વાત છે. મુનિ રામવિજયજીને આ રીતે પોતાનું નામ કાઢવા જતાં જૈનકોમનું ગમે તે થાય તેની તેમને પરવા નથી. છત્રસ્થ પ્રાણી અસાવધપણામાં પ્રમાદવશ કોઈવાર અતિ વાક્ય, અસંભવ વાક્ય, કે અયોગ્ય વાક્ય બોલી જાય અને તે ભવભીર કે સુર હોય તો તમા ઉપર તેનું લક્ષ ખેંચતાં તે દિલગિરિ બતાવે, અગર પશ્ચાતાપ કરે, અથવા તો સરલભાવે તેનો યોગ્ય ખુલાસો કરે; પરંતુ જેમને ઇર્ષ્યા, ક્રોધ, અને માનનો

વતે માન પ્રકરણ સંબંધી અર્ચાપત્ર.

૫૫

ખોટો ખ્યાલ હોય તેને તેવું સુધારવું, પ્રાયઃશ્રિત કરવું કે બોલાયેલું પાછું ખેંચી લેવું તેમાં તે પોતાની લઘુતા સમજે છે. આટઆટલા ગામોના ઠરાવો થયા, શ્રીમંત મનુષ્યોએ રૂબરૂમાં જઈ “તે તમામ શબ્દો જૈનોને લાગુ પડે છે એમ લોકો માને છે તો આપ તેમ બોલ્યા નથી તેમ ખુલાસો જાહેરમાં કરો”, તેમ સમજાવ્યા છતાં શ્રી રામવિજયજી હજી ફાંફાં માર્યા કરે છે, અને માત્ર પોતાના હાથમાં જરા વ્યાખ્યાનકળા (ભાષાનું અનભ્યાસીપણું હોવા છતાં) આવેલ હોવાથી આવું આવું બોલી જૈનશાસનને અત્યારે તેઓ ભયંકર નુકશાન કરી રહ્યા છે. તેમ દેખાય છે. પોતાના વચનો સાચા ઠરાવવા, પોતાનો કહ્યો સાચો કરવા માટે વકીલ બેરીસ્ટરો, ગાંધીજી વગેરેના અભિપ્રાયો લેવા અને તેવી અનેક દોડધામ કરી કરાવી રહ્યા છે. કોઈપણ મનુષ્ય જ્યારે અભિમાન કે ક્રોધના આવેશમાં હોય ત્યારે કોઈવાર તેનાથી આવું આકસ્મિક (સાહસિક) બોલી જવાય છે, ત્યારે તેની સાથે તેનું સ્ફુટ વિવેચન કે સ્પષ્ટીકરણ કરવું જોઈએ, પરંતુ તેમ ન કરતાં પાછળથી જ્યારે કોલાહલ થાય ત્યારે તેનો બીજો અર્થ બીજા મારફત કરી બતાવે તેથી પણ તે બોલાયલા શબ્દો અણબોલ્યા થતા નથી, જેથી ખરીરીતે મુનિ રામવિજયજીએ પોતાની તે થયેલ ગંભીર ભૂલને સુધારવાની જરૂર છે એમ સમાજ માને છે.

મુનિ રામવિજયજીએ સમજવું જોઈએ કે પોતાના તેવા સાહસિક વ્યાખ્યાનથી સમાજમાં ઘેર ઘેર કલેશ થતાં વૈમનસ્ય ઉત્પન્ન કરાવ્યું છે. “આર્યદેશમાં પાકેલા અહિંસાને વધારવા પ્રયત્ન કરે છે, અહીંથી ત્યાં જઈ નકલી બની પાપની ક્રિયાનો પ્રચાર કરે છે.” શ્રી રામવિજયજીના આ વાક્યો ઉંચી કેળવણી લેવા જનાર પરદેશ ગમન કરનાર માટે હોવાથી કેળવણીનો પ્રચાર અટકાવવામાં અને પરદેશ ગમન કરનારને ઉતારી પાડવાનો જણાય છે અને તેઓ કેળવણીના અને ઉંચી કેળવણીના સાધનો આપનાર તેવી સંસ્થાના વિરોધી છે, એમ કેળેવાયેલો અને ખુદ્દિમાન વર્ગ માને છે. અને “સારા ઘરે પણ અભક્ષ અપેયનો વિચાર નથી,” એટલે ચોક્કસ નામો આખ્યા સિવાયનું બોલાતું હોઈ સારા ખાનદાન, શ્રીમંત ગૃહસ્થ, સારા સંસ્કારોવાળા કુટુંબ કબીલાને સૂચવતા હોઈને તેમનામાં ધર્મ ઝનુન પ્રગટ્યું હોઈ અગર અભિમાને હદ ઓળંગી હોય તેમ જણાય છે. “જૈનોના ઘરે દારૂના શીશા અને છંડા ચટાણીની જેમ ખવાય છે.” આ વાક્યો સમગ્ર જૈનસમાજને માટે વાણીનો સંયમ ખોઈને ઝનુનના આવેશમાં આવી જઈને જ બોલાયા છે; મુનિ રામવિજયજીનો વાણીવિલાસ અજબ કળાવાળો છે, જેથી આંતરિક ભાવ અને પ્રવૃત્તિ જાણનાર સમાજ જ તેને જાણી શકે. મુનિ રામવિજયજી ! આપને પરમાત્માના માર્ગમાં વસતું હોય, જનસમાજનું કલ્યાણ કરવું હોય, ત્યાગમાર્ગનું પાલન કરી દિપાવતું હોય અને શાસન સેવા કરવી હોય તો વ્યાખ્યાન, ઉપદેશ કે લેખમાં એવી ભાષા બોલો કે જેના બે અર્થ ન થાય. તમારી તેવી કિલકત ભાષા વડે જન સમાજ

બ્રમિત થાય છે. તમારા તેવા શબ્દ જાળ, વાક્ય જાળ, અને વાણી :વિલાસવડે જનતા બ્રમણમાં પડે છે અને તેની બદનક્ષી થાય છે, જૈનેતરમાં જૈનની હીલના થાય છે. માટે જ મુનિ રામવિજયજી પાસે તે શબ્દો જૈન સમાજ પાછા ખેંચી લેવા કે તેનું સ્પષ્ટીકરણ કરવા ઠરાવો કરે છે જ્યારે સમાજ તેમની પાસેથી તેમના તે વાક્યોનો આશયનું સ્પષ્ટીકરણ કરવા માંગે છે ત્યારે શ્રીરામવિજયજી અન્ય બચાવો તેમના લાગતા લાગતા પાસે ગોઠવવાના કાંકાં મારે છે, અને સીધો ખુલાસો પોતે કરવા માંગતા નથી. ગમે તેમ પણ અશાંતિ ફેલાતી હોય, સમાજને પોતાની બદનક્ષી થતી જણાતી હોય, શાસનને તેથી આઘાત પહોંચતો હોય, જૈનેતરમાં જૈન ધર્મની હેલના થતી હોય તે વખતે લાગણી ને શાંત પાડવામાં કંઈ માનહાની, કંઈ લઘુતા અને કયું અધર્મ થઈ જાય છે ? તે રામવિજયજી માટે સમજી શકાતું નથી.

આવી રીતે જો શ્રી રામવિજયજી પોતાની નીતિ રીતિ ચાલુ રાખશે, કેળવણી વિના ઉદ્ધાર નથી છતાં તેનાથી વિમુખ રહેવાનો સીધો કે અડકતરો બોધ આપશે, તો તે સમાજથી વિમુખ થશે. શાસ્ત્રના નામે લોકોને ગમે તેમ ભોળવવાનો ઉપદેશ દેવાનો જમાનો વહી ગયો છે, જેથી મુનિ મહારાજાઓએ તો ખાસ વિચારવાનું છે કે હાલના વર્તમાન જગતમાં જગતના વહેણમાં પોતાનું સ્થાન ક્યાં છે ? તે અવશ્ય વિચારવાનું છે; તે જો નહિ વિચારે અને આંધળકીયા કરી ચાલશે તો જમાનો એવો આવે છે કે જૈન જગતમાં તેનું સ્થાન નહિ રહે અને લોકો તેને ધર્મગુરુ તરીકે માનતા બંધ થઈ જશે.

હાલમાં જૈન અને જૈનેતર પેપરો અને હેન્ડબીલોમાં મુનિઓની નિંદાના જે લેખો-લખાણો આવે છે તેમાં અંગત આક્ષેપો, અંગત વેર, ગાળો દેવાની રીતિ નીકળી છે તે બહુ જ અફસોસકારક છે. કોઈપણ વિષયને ચર્ચાતી વખતે સભ્યતા વિનયને નહિ છોડતા શાંતિથી તે થવું જોઈએ. નનામા કદપીત નામે, ખોટા નામે હેન્ડબીલો પ્રગટ કરનાર ગમે તે લાભ કે ગુરુભક્તિ કે ધર્મઝનુનથી કરતાં હોય પણ તેથી તેઓ જૈન સમાજને ભયંકર નુકશાન કરી રહ્યા છે. કોમના કમનશીબે એ રીતે અત્યારે કાગળ, છાપખાના મુસાફરી ખર્ચ વગેરેમાં જૈનોના પૈસાનો દુર-પયોગ થઈ રહ્યો છે તેને બદલે સમાજના ઉદ્ધારમાં તેવા પૈસાનો સફળ્ય થાય, મુનિવર્ગ અને ગૃહસ્થવર્ગ સત્ય જોઈ શકે અને તેને સફળુદ્ધિ સૂઝે અને જૈન સમાજનાં સંશ્લુષ્ઠ (કલેશમય) વાતાવરણ બની રહ્યું છે તેની શાંતિ થાય તેમ પરમાત્માની પ્રાર્થના કરી આટલેથી અટકું છું.

જાણકાર.

કાયાનું કલ્યાણ કરવાનો અવસર આવી પહોંચ્યો છે.

“આજનો દહાવો લીધ્યે રે, કાલ કોણે દીઠી છે.”

પુસ્તકો ખરીદો ! ભાવમાં ગંજવર ઘટાડો ! ! પુસ્તકો ખરીદો ! ! !

શ્રીપાળ રાજનો રાસ—અતિ રસિક સરલ ભાષા સાથે સુંદર ચિત્રો	મૂળ કી. ઘટા. કી.
પાકું કલોચ બાઇન્ડીંગ, પૃષ્ઠ ૪૬૦	૩-૦-૦ ૨-૪-૦
ધત્રાશાલીભદ્રનો રાસ—જે વીર પુરુષનું નામ બ્યાપારીઓને વહી પુજનમાં શ્રી ધત્રાશાલીભદ્રની રૂઢી હુજો. એ લખ્યા વિના રૂઢિની પ્રાપ્તિ સંભવતી નથી. તેવા ભદ્રશાલીનાં રાસની દરેક શ્રાવક બાઇએ ઘરમાં રાખવાની ખાસ આવશ્યકતા છે. પૃષ્ઠ ૨૮૦, પાકું બાઇન્ડીંગ, ગ્લેઝ કાગળો, ચાર સુંદર ચિત્રો.	૧-૮-૦ ૧-૨-૦
કર્મ પરિક્ષા—યાને દૈવી ચક્રનો ચમત્કાર—કર્મનશીય : જાન દેવની સામે થવાની કોશીષ કરતાં તેને દુઃખ પડવામાં બાકી રહેતી નથી, કરેલા કર્મો ભોગવ્યા શિવાય જન્મોત્તરે પણ છુટકોજ નથી એ રહસ્ય સમજવતી અતિ રસિક ધાર્મિક નવલકથા. દરેક જોને વાંચવાની જરૂર છે. પાકું બાઇન્ડીંગ, ગ્લેઝ કાગળો, પૃષ્ઠ ૩૨૫	૨-૦-૦ ૧-૮-૦
પૂજા સંગ્રહ—શ્રી નિરવીજયજી, રૂપવિજયજી, પદ્મવિજયજી, આત્મા-રામજી, બુદ્ધસાગરજી, ગંભીરવિજયજી, વલ્લભાવિજયજી, વિગેરે અનેક આચાર્યોના બનાવેલ વિધી સહિત પૂજાઓ, અભિષેક, આર-તીઓ, મંગલદીવા, જીન નવ અંગ દોહા વિગેરે અનેક બાજો છે. પાકું બાઇન્ડીંગ, ગ્લેઝ કાગળો, પૃષ્ઠ ૬૫૦... ..	૨-૦-૦ ૧-૮-૦
સજ્જાયમાળા—ભાગ ૧-૨-૩-૪ દરેક ભાગના	૨-૦-૦ ૧-૮-૦
જૈન નિત્ય પાઠ સંગ્રહ—જેમાં નવ સ્મરણ, છંદો સ્તોત્રો, રાસ, થોથો, સ્તવનો, સજ્જાયો, સ્તુતિઓ, ચૈત્યવંદનો વિગેરે પૃષ્ઠ ૩૨૦, પાકું કલોચ બાઇન્ડીંગ, ગ્લેઝ કાગળો	૦-૧૦-૦ ૦-૮-૦
રાજકુંભારી સુદર્શના—યાને સમજી વિહાર (સચીત્ર)—જૈન: સાહિ-ત્યનાં મહાન ખજાનામાંથી ચુંટી કઢાઢેલ અતિ ઉપદેશગ્રંથ અને આનંદ જનક પ્રાકૃત કથાને આધારે તદ્દન સરલ અને રસિક ભાષામાં એક નવલ કથાના રૂપમાં રજુ કરી છે. પૃષ્ઠ ૬૦૦, પાંચ ચિત્રો, પાકું બાઇન્ડીંગ.	૩-૦-૦ ૨-૦-૦
રેખા દર્શન—તમારા હાથ, પગ, કપાળ વિગેરે જગ્યાએ, એ નાના મોટા ચિન્હોની બધી બાબતોની વિગતવાર સમજણ જણવી હોય તો રેખા દર્શન ખરીદો	૧-૦-૦ ૦-૧૨-૦
દેવ વિનોદ—ચોવીશ તિર્થંકરોના સ્તવનો, ગદ્ગદી સંગ્રહ અને આધ્યા-ત્મિક પદો ધ્યાન કેમ કરવું તે જોનું કરવું તે ઉપર નાની નાની કથાઓ, એ સિવાય ચંદ્ર, સૂર્ય નાડી સંબંધી જ્ઞાન તથા કઇ નાસિકામાંથી પવન નીકળે ત્યારે કયા કયા કામો કરવા તેની સમજ, શુકન શાસ્ત્ર વિગેરે અનેક બાબતો	૧-૦-૦ ૧-૧૨-૦

વર્ધમાન એન્ડ સન્સ. પાયધુની ટ્રામજંકશન, -મુંબાઈ નં. ૩

દીક્ષાનો મહિમા.

“દીક્ષા એટલે મોક્ષની નિસરણી, દીક્ષા એટલે સ્વર્ગની ચાવી, દીક્ષા એટલે પ્રાણીમાત્રની આરાધ્ય દેવી, દીક્ષા એટલે સ્વર્ગના આત્માઓને પણ આત્મકલ્યાણ માટે લલચાવનારી સુંદરી, અને દીક્ષા એટલે સાંસારિક પદાર્થોમાં આસક્ત બનેલા જીવોને મોક્ષ તરફ આકર્ષનારી એક વૈદ્યુતિક શક્તિ, આ દીક્ષાને કોણ ન પસંદ કરે ? આ દીક્ષાનો કોણ ન આદર કરે ? જ્યાં રાજ્યનો ભય નથી, જ્યાં ચોરનો ભય નથી, જેનાથી આ લોકમાં સુખ છે અને પરલોકમાં હિત થાય છે અને જે દીક્ષામાં ભલભલા નરદેવો પણ શિર ઝુકાવી રહે છે અને જે દીક્ષા ઉત્તમ કીર્તિની પ્રાપ્તિ કરાવે છે, તે દીક્ષા ગૃહણ કરવા મન ન લલચાય ? ચક્રવર્તીઓની ઋદ્ધિ સમૃદ્ધિ અને ઇંદ્રની સાહેબી આ દીક્ષાના સુખ આગળ પાણી ભરે છે.

x x x x
પણ સખુર, દીક્ષા લેવી એ બાળકોના ખેલ નથી અને કદાચ સહેલું પણ હોય તો પણ દીક્ષા પાળવી એ તો સૌથી કઠિણ કાર્ય છે. અષ્ટપ્રવચન માતાની રક્ષા પૂર્વક પાંચ મહાવ્રતોનું પાલન કરવું, એ કેટલો વૈરાગ્ય હોય, કેટલી સુંદર ભાવના હોય, સાંસારની વાસનાઓથી સર્વથા ચિત્ત હઠી ગયું હોય તો જ તે ‘ભાગવતી દીક્ષા’નું પાલન થઈ શકે છે. દીક્ષા લીધા પછી પણ છળ કપટો ન જાય, સાંસારિક પ્રયોજનોથી ચિત્ત દૂર ન થાય, પુસ્તક કપડાં કે બીજી વસ્તુઓની મૂર્છા ન હોય, રાગદ્વેષની પ્રવૃત્તિઓ વધતી રહે, ઉપાશ્રયો કે ક્ષેત્રો ઉપરના મમત્વ દૂર ન થાય તો પછી એ દીક્ષા લીધાની સાર્થકતા શી છે ? ક્યાં તે મહાપુરુષોની દીક્ષા કે જેમને દેવતાની સાથે જ કોંઈ માણસ પણ શાંત થઈ જતો અને ક્યાં આજે ભાગવતી દીક્ષાનો પોકાર કરનારાઓની દીક્ષા કે જેમને જોવાથી ન ક્રોધ થતો હોય એને પણ ક્રોધ થાય. કહેવાની મતલબ કે દીક્ષા લેવી એટલા જ માત્રથી દીક્ષાની-ભાગવતી દીક્ષાની સાર્થકતા થતી નથી. દીક્ષા લીધા પછી પોતાના આત્મકલ્યાણના લક્ષ્યખિંદુને ન જ છોડવું એમાં જ ખરી બહાદુરી છે. x x x x દીક્ષા લેવી એટલે જગતના ગુરૂ બનવાનું છે, દીક્ષા લેવી એટલે દસ, વીશ કે પચીસ માણસોના કુટુંબના સર્કલમાંથી મુક્ત થઈ વસુધૈવ કુટુંબમ્ બનવાનું છે. દીક્ષા લેવી એટલે જગતના પૂજ્ય બનવાનું છે. દીક્ષા લેવી એટલે જગતની દૃષ્ટિએ આદર્શ બનવાનું છે. દીક્ષા લેવી એટલે જગતને કલ્યાણનો માર્ગ બતાવવાનો છે. દીક્ષા લેવી એટલે જગતના કલ્યાણ માર્ગમાં પ્રવૃત્તિવાળા રહેવા છતાં જલકમલવત્ સાંસારની પ્રલોભન શક્તિઓથી નિર્વેપ રહેવાનું સામર્થ્ય પ્રાપ્ત કરવાનું છે. દીક્ષા લેવાની આ જવાબદારીનો ખ્યાલ માત્ર પણ નહિ કરી શકનાર દીક્ષા લેવાને યોગ્ય કેમ કહી શકાય ? ”

મુનિરાજ શ્રી વિદ્યાવિજયજી.